

Parl
De Europæiske Fællesskaber: Kommissionen
KOM

ÆISKE FÆLLESSKABER

Ar 1998 Årg. 0 Hft. Nr. 779 endeli
g udg./3

ex: 1

xelles, den 18.01.1999

KOM(1998) 779 endelig udg./3

du document COM(1998) 779 final/2.La
date doit se lire 04.01.1999 et non 04.01.1998.
Concerne les 11 versions linguistiques.

98/0360 (AVC)

Forslag til

RÅDETS FORORDNING (EF)

om koordineringen af de sociale sikringsordninger

(forelagt af Kommissionen)

FOLKETINGETS BIBLIOTEK

860101536539

ISSN 0254-1459

KOM(98) 779/3 endelig udg.

DOKUMENTER

DA

04 05 06 10

Katalognummer : CB-CO-99-014-DA-C

Kontoret for De Europæiske Fællesskabers Officielle Publikationer
L-2985 Luxembourg

Parl
De Europæiske Fællesskaber: Kommissionen
KOM

EUROPÆISKE FÆLLESSKABER

Ar 1998
g udg./2

Arg. 0

ex: 1
Hft. Nr.779 endeli

CORRIGENDUM

Annule et remplace la page de couverture
du document COM(1998) 779 final du
21.12.1998. La cote interinstitutionnelle doit
se lire 98/0360 (AVC) et non 98/0360 (CNS).
Concerne les 11 versions linguistiques.

Bruxelles, den 04.01.1998
KOM(1998) 779 endelig udg./2

98/0360 (AVC)

Forslag til

RÅDETS FORORDNING (EF)

om koordineringen af de sociale sikringsordninger

(forelagt af Kommissionen)

FOLKETINGETS BIBLIOTEK

860101533467

ISSN 0254-1459

KOM(98) 779/2 endelig udg.

DOKUMENTER

DA

04 05 06 10

Katalognummer : CB-CO-99-001-DA-C

Kontoret for De Europæiske Fællesskabers Officielle Publikationer

L-2985 Luxembourg

Parl
De Europæiske Fællesskaber: Kommissionen
KOM

År 1998   Årg. 0

ex: 1
Hft. 779

EUROPÆISKE FÆLLESSKABER

Bruxelles, den 21.12.1998
KOM(1998) 779 endelig udg.

98/0360 (CNS)

Forslag til

RÅDETS FORORDNING (EF)

om koordineringen af de sociale sikringsordninger

(forelagt af Kommissionen)

FOLKETINGETS BIBLIOTEK

860101533653

Begrundelse

GENERELLE BEMÆRKNINGER

Fællesskabsretten om social sikring er en betingelse *sine qua non* for udøvelsen af retten til fri bevægelighed for personer. Den frie bevægelighed, som er sikret ved traktaten, vil kun få en reel og håndgribelig værdi, hvis personer, som flytter inden for Fællesskabet, har garanti for, at de ikke forfordes, når det gælder retten til social sikring. Det er imidlertid indlysende, at den sekundære lovgivning om social sikring på ingen måde tager sigte på at erstatte de forskellige nationale sociale sikringsordninger. Disse ordninger er resultatet af en lang tradition, som er dybt forankret i de nationale kulturer og præferencer. Disse fællesskabsbestemmelser omfatter således ikke harmoniseringsforanstaltninger. Behovet for en sådan harmonisering giver sig nemlig ikke til kende, eftersom de nødvendige garantier for den frie bevægelighed for personer kan opnås på en hensigtsmæssig og effektiv måde ved hjælp af andre midler. Dette betyder imidlertid ikke, at en medlemsstats lovgivning om social sikring kan udelukke den direkte anvendelse af andre bestemmelser i traktaten end bestemmelserne om den frie bevægelighed for personer.

Eftersom målet er den frie bevægelighed for personer, er de hensigtsmæssige og effektive midler for at nå dette mål koordineringen af de nationale ordninger. Det påhviler med andre ord den enkelte medlemsstat at afgøre, hvem der skal forsikres og på hvilken måde. Den enkelte medlemsstat afgør, hvilke ydelser der skal tilkendes og på hvilke betingelser. Fællesskabskoordineringen indfører således ikke nye former for ydelser, og de erstatter heller ikke de nationale bestemmelser. Derimod fastsættes der en række fælles regler og principper for at sikre, at anvendelsen af de forskellige nationale ordninger ikke får negative konsekvenser for de personer, som gør brug af deres ret til fri bevægelighed for personer. I korthed er det formålet med fællesskabsbestemmelserne at sikre, at en person, som har gjort brug af retten til fri bevægelighed inden for Fællesskabet, ikke stilles ringere end en person, som altid har boet og arbejdet i en og samme medlemsstat.

Fællesskabsbestemmelserne om koordineringen af de sociale sikringsordninger er fra 1971, da Rådets forordning (EØF) nr. 1408/71 blev vedtaget¹. Siden da er forordningen blevet ændret og ajourført gentagne gange. Det har været nødvendigt at tilpasse forordningen for at tage hensyn til ikke blot udviklingen på fællesskabsniveau, herunder De Europæiske Fællesskabers Domstols fortolkning af forordningen, men ligeledes udviklingen i lovgivningen på nationalt niveau. Disse faktorer har bidraget til, at fællesskabsbestemmelserne om koordineringen er blevet komplekse og omfattende. Så tidligt som i 1992 blev det erkendt, at en generel revision af lovgivningen var påkrævet, da Det Europæiske Råd på mødet i Edinburgh opfordrede til en forenkling af koordineringsreglerne. I meddelelsen fra 1997 "Handlingsplan for arbejdskraftens frie bevægelighed"² erkendte Kommissionen, at en modernisering og forenkling af bestemmelserne om koordinering af de sociale sikringsordninger var af afgørende

---

¹ Rådets forordning (EØF) nr. 1408/71 af 14. juni 1971 om anvendelse af de sociale sikringsordninger på arbejdstagere, selvstændige erhvervsdrivende og deres familiemedlemmer, der flytter inden for Fællesskabet.

² KOM(97)586 endelig. udg.

betydning for at gøre dem "mere effektive og brugervenlige". I denne meddelelse forpligtede Kommissionen sig til inden udgangen af 1998 at fremsætte et forslag om revision og forenkling af forordning (EØF) nr. 1408/71. Reglerne til koordinering af de sociale sikringsordninger er blevet fastsat inden for rammerne af anden fase af SLIM-programmet.

Dette forslag er derfor resultatet af et arbejde, som har været genstand for lange og intensive drøftelser.

Fællesskabskoordineringen indgår som led i en af frihederne for det indre marked, den frie bevægelighed for personer. En national lovgivning om social sikring hører dog som sagligt anvendelsesområde ind under hele EF-traktatens anvendelsesområde, herunder retten til de frie varebevægelser og den frie udveksling af tjensteydelser.

FORENKLING

Inden forslaget gennemgås, er det hensigtsmæssigt i korthed at redegøre for de vigtigste forskelle mellem dette forslag og forordning (EØF) nr. 1408/71.

Som anført tidligere var grundtanken bag revisionen af koordineringsreglerne, som er fastsat i forordning (EØF) nr. 1408/71, ønsket om at gøre lovgivningen mindre kompleks og mere håndterlig. Det drejede sig med andre ord ikke om fuldstændigt at omlægge en ordning, som i øvrigt har fungeret relativt godt i mere end 25 år. Formålet var snarere at forenkle ordningen. Hvad angår forskellen mellem forslaget og forordning (EØF) nr. 1408/71 bør det først og fremmest bemærkes, at forslaget er betydeligt kortere, idet teksten er blevet reduceret med to tredjedele sammenlignet med forordning (EØF) nr. 1408/71. Men det er ikke kun et spørgsmål om en kvantitativ forenkling. Der er ligeledes blevet udvist meget store bestræbelser på at forenkle og rationalisere begreber, regler og procedurer. Når det gælder grundprincipperne og de vigtigste bestanddele er koordineringsordningen imidlertid ikke blevet ændret.

Der er tre vigtige ændringer, som medfører nye rettigheder og nye pligter:

- Den foreslåede forordning skal finde anvendelse på alle personer, som er omfattet af lovgivningen om social sikring i en medlemsstat. Udtrykket "person" erstatter de nuværende udtryk "arbejdstagere og selvstændige erhvervsdrivende", "familiemedlemmer" og "flygtninge". Dette indbærer, at koordineringsordningen omfatter personer, som ikke i egentlig forstand tilhører den "erhvervsaktive" del af befolkningen, men som ikke desto mindre for visse områders vedkommende er tilknyttet en social sikringsordning og kan gøre brug af retten til fri bevægelighed (studerende). Endvidere betyder indførelsen af dette udtryk, at fællesskabsbestemmelserne omfatter tredjelandstatsborgere, som er tilknyttet en social sikringsordning i en hvilken som helst medlemsstat. I denne forbindelse bør det for det første understreges, at tredjelandstatsborgerne skal være omfattet af en national social sikringsordning, og at betingelserne for optagelsen i den pågældende nationale ordning fortsat hører ind under det nationale systems domæne og kompetenceområde. For det andet giver bestemmelsen på ingen måde en tredjelandstatsborger ret til frit at bevæge sig inden for Fællesskabet. Det fastsættes kun, at en tredjelandstatsborger, som flytter til en anden medlemsstat, har de rettigheder, som følger af den foreslåede forordning.

Det bør imidlertid bemærkes, at Kommissionen allerede har fremsat forslag om disse to spørgsmål³. Det bør ligeledes bemærkes, at artikel 8 A er blevet tilføjet som retsgrundlag for at tage hensyn til disse udvidelser af anvendelsesområdet for forordning (EØF) nr. 1408/71.

- I forslaget udvides fortegnelsen over de sociale sikringsgrene, der er omfattet af koordineringsordningen, for at integrere nye former for ydelser som f.eks. efterløn. Generelt set er efterløn ydelser, som fra en bestemt alder tilkendes arbejdstagere, der afskediges, eller som frivilligt forlader deres beskæftigelse, for at tilskynde dem til ikke at vende tilbage til arbejdsmarkedet. Denne udvidelse har ligeledes været genstand for et forslag om ændring af forordning (EØF) nr. 1408/71⁴.
- Forslaget ændrer en række bestemmelser om arbejdsløshed uden, at den eksisterende ordnings grundlæggende struktur berøres. På nuværende tidspunkt har arbejdsløse, som rejser til en anden medlemsstat for at søge arbejde, ret til fortsat at få udbetalt arbejdsløshedsunderstøttelse fra den kompetente stat i tre måneder efter tidspunktet for afrejsen. Denne ret er undergivet en række betingelser: Den pågældende skal have været tilmeldt arbejdsformidlingen i den kompetente stat i mindst fire måneder, efter han blev arbejdsløs, og han skal tilmelde sig arbejdsformidlingen i den stat, hvortil han rejser, inden syv dage efter afrejsen fra den kompetente stat. Disse betingelser er fastsat i forslaget. Til gengæld er den periode, hvor der er ret til ydelser, blevet forlænget til seks måneder.

Det er opfattelsen, at denne periode i højere grad genspejler forholdene på arbejdsmarkedet. Endvidere stemmer en sådan periode overens med det forslag, som Kommissionen for nylig har fremsat om ændring af direktiv 68/360⁵, og ifølge hvilket arbejdssøgende har ret til at være bosat i en medlemsstat i seks måneder. Denne bestemmelse er baseret på Domstolens retspraksis.

Den anden nyskabelse i forslaget er, at arbejdsløse i den medlemsstat, hvor de søger arbejde, og på samme betingelser som medlemsstatens egne statsborgere, har ret til andre kontantydelse end arbejdsløshedsunderstøttelse, hvis formål er at fremme adgangen til arbejdsmarkedet. Forudsætningen for at bevare retten til kontantydelse fra den kompetente stat er, at betingelserne i den medlemsstat, der tilkender disse ydelser, er opfyldt.

ANVENDELSESOMRÅDE FOR KOORDINERINGEN

Eftersom det vigtigste formål med forordningen er at beskytte personer, som gør brug af deres ret til fri bevægelighed inden for Fællesskabet, tager størstedelen af fællesskabsbestemmelserne sigte på at:

-
- ³ Hvad angår udvidelsen af personkredsen i forordning (EØF) nr. 1408/71 til at omfatte studerende, drejer det sig om forslaget KOM(91)528 endelig udg., og hvad angår tredjelandstatsborgere, om forslaget KOM(97)561 endelig udg.
  - ⁴ KOM(1995)735 endelig udg.
  - ⁵ Rådets direktiv 68/360/EØF af 15. oktober 1968 om afskaffelse af restriktioner om rejse og ophold inden for Fællesskabets for medlemsstaternes arbejdstagere og deres familiemedlemmer, EFT nr. L 257 af 19.10.1968; forslaget er KOM(1998)394 endelig udg.

- ◆ definere, hvem der er omfattet af koordineringsreglerne - personkreds;
- ◆ præcisere, hvilke aspekter der er omfattet af reglerne - sagligt anvendelsesområde;
- ◆ fastsætte, hvilken lovgivning der skal finde anvendelse - lovkonflikter.

Personkreds

Som allerede nævnt finder den foreslåede forordning anvendelse på alle, som er eller har været omfattet af lovgivningen om social sikring i en hvilken som helst medlemsstat. Dette er i overensstemmelse med det princip, som ligger til grund for formålet med lovgivningen, som er at beskytte retten til social sikring for de personer, som udnytter den frie bevægelighed. Eftersom denne ret ikke er begrænset til den erhvervsaktive del af befolkningen, forekommer det hensigtsmæssigt, at en person, som har optjent rettigheder efter en social sikringsordning i en medlemsstat, ikke mister disse rettigheder, hvis han flytter til en anden medlemsstat.

Sagligt anvendelsesområde

De foreslåede fællesskabsbestemmelser finder anvendelse på alle de traditionelle sociale sikringsgrene som defineret i ILO's konvention nr. 102 (sygdom og moderskab, arbejdsulykker og erhvervs sygdomme, ydelser ved invaliditet, begravelseshjælp, ydelser ved arbejdsløshed, familieydelser). Fortegnelsen er imidlertid ikke udtømmende, og fællesskabsbestemmelserne kan finde anvendelse på nye former for ydelser, som eventuelt opstår. Det bør bemærkes, at det er uden betydning, om ydelserne finansieres via bidrag eller på anden måde, eller om de udredes af arbejdsgiverne, de sociale sikringsinstitutioner eller af det offentlige.

Lovkonflikter

For at kunne gøre retten til fri bevægelighed gældende, er det af afgørende betydning, at den pågældende ved, i hvilket land han bliver forsikret. De foreslåede fællesskabsbestemmelser indeholder detaljerede regler, som i hvert enkelt tilfælde afgør, hvilken lovgivning der skal anvendes. Disse regler hviler på to enkle principper:

- ◆ Den forsikrede er omfattet af lovgivningen i en enkelt medlemsstat ad gangen.
- ◆ Den pågældende er forsikret i den medlemsstat, hvor han udøver erhvervmæssig beskæftigelse (*lex loci laboris*). For personer, som ikke længere, eller som ikke er erhvervmæssigt beskæftiget, er det derimod lovgivningen i den stat, hvor de er bosat, som finder anvendelse.

Der er blevet fastsat særlige regler om, hvilken lovgivning der skal anvendes for udstationerede arbejdstagere og for personer, som arbejder i flere medlemsstater.

KOORDINERINGSPRINCIPPERNE

Det er blevet understreget, at såvel de nuværende som de foreslåede fællesskabsbestemmelser kun er koordineringsbestemmelser, som fastsætter fælles regler og principper for at sikre, at de forskellige nationale ordninger ikke får negative konsekvenser for de personer, som gør brugen retten til frit at bevæge og bosætte sig inden for Fællesskabet. De fælles regler og principper løser de problemer, som kunne

opstå på grund af forskellene mellem de nationale ordninger, navnlig hvad angår betingelserne for ret til ydelser og bopælskrav.

Grundlaget for koordineringen er ligebehandlingsprincippet dvs. det princip, at en person, som er bosat i en medlemsstat, har samme pligter og har ret til de samme ydelser i henhold til en medlemsstats lovgivning som denne stats egne borgere. Dette princip forstærkes af tre faktorer, som er absolut påkrævet for, at ligebehandlingen kan gennemføres i praksis:

- ◆ Ligestilling af begivenheder;
- ◆ sammenlægning af perioder;
- ◆ bevarelse af rettigheder.

Ligestilling af begivenheder

Ligestillingen af begivenheder betyder først og fremmest, at begivenheder, som indtræder i andre medlemsstater, skal betragtes, som om de var indtrådt i den medlemsstat, hvis lovgivning finder anvendelse.

Sammenlægning af perioder

Sammenlægning af perioder (dette princip er udtrykkeligt anført i traktatens artikel 51) betyder, at forsikrings-, beskæftigelses- eller bopælsperioder samt perioder med selvstændig virksomhed, der er tilbagelagt efter en medlemsstats lovgivning, i givet fald medregnes med henblik på erhvervelse af ret til ydelser efter lovgivningen i en anden medlemsstat.

Bevarelse af rettigheder

Dette princip sikrer, ligeledes i overensstemmelse med traktatens artikel 51, at ydelserne kan udredes til personer, som er bosat i en hvilken som helst medlemsstat. Det benævnes undertiden også retten til at eksportere ydelser, eftersom ydelserne udredes af den berørte medlemsstat uden hensyn til, hvor den forsikrede er bosat.

BEGRUNDELSE FOR FORSLAGET TIL FORORDNING MED HENSYN TIL SUBSIDIARITET

Dette forslag til Rådets forordning svarer til subsidiaritetsprincippet, dvs. kriterierne om behov og omfang som anført i traktatens artikel 3 B.

Som understreget tidligere er en indsats fra Fællesskabets side i form af koordineringsforanstaltninger påkrævet for at sikre, at retten til fri bevægelighed som fastsat i traktaten kan udøves effektivt og uden begrænsninger. Uden denne koordinering risikerer retten til fri bevægelighed at blive indholdsløs. Der ville højst sandsynligt ikke være nogen, som gjorde brug af denne ret, hvis det i det store og hele indebar et tab af de rettigheder, der allerede var blevet optjent i en anden medlemsstat.

Det er indlysende, at der er behov for lovgivning, eftersom det i koordineringssøjemed er absolut påkrævet at fastsætte fælles regler og principper for at give alle, som er berørt - såvel administrationer som forsikringstagere - mulighed for at kende deres respektive rettigheder og pligter. Med dette formål for øje er en forordning det mest hensigtsmæssige

lovgivningsinstrument, eftersom det direkte tillægger enkeltpersoner rettigheder. Det bør inddeltid understreges, at den foreslåede forordning ikke er en harmoniseringsforanstaltning, og at den ikke er mere vidtgående end hvad der er påkrævet for at opnå en effektiv koordinering. I realiteten er forslaget en forenkling i forhold til den nuværende ordning.

ANVENDELSE I MEDLEMSSTATERNE AF DET EUROPÆISKE ØKONOMISKE SAMARBEJDSOMRÅDE

Den frie bevægelighed for personer er et af målene og principperne i Aftalen om Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde (EØS), som trådte i kraft den 1. januar 1994. I tredje del, kapitel I vedrørende den frie bevægelighed for personer, tjenesteydelser og kapital omhandler artikel 28, 29 og 30 den frie bevægelighed for arbejdstagere og selvstændige erhvervsdrivende. Nærmere bestemt er principperne i EF-traktatens artikel 51 vedrørende social sikring af arbejdstagere og selvstændige erhvervsdrivende, som flytter inden for Fællesskabet, gengivet i artikel 29. Derfor bør dette forslag til forordning, hvis det vedtages, finde anvendelse i medlemsstaterne af EØS.

KOMMENTARER TIL ARTIKLERNE

Almindelige bestemmelser

Artikel 1

I artikel 1 beskrives personkredsen i forslaget til forordning. Grundlaget er alle personer, som er omfattet af lovgivningen i en medlemsstat. En statsborger fra et tredjeland vil således være omfattet af denne lovgivning forudsat, at den pågældende er forsikret efter en tilsvarende ordning i en medlemsstat.

Artikel 2

Denne artikel vedrører den foreslåede forordnings saglige anvendelsesområde: Alle de traditionelle sociale sikringsgrene som defineret i ILO's konvention nr. 12 er omfattet. Fortegnelsen er dog ikke udtømmende, og den skal være tilstrækkelig fleksibel til at kunne omfatte nye former for sociale sikringsordninger, som måtte opstå. Fortegnelsen omfatter f.eks. nu en ny social sikringsgren, nemlig efterløn.

Artikel 3

I artikel 3 er fastsat et af grundprincipperne i den foreslåede lovgivning, nemlig ligebehandling. Ligebehandlingsprincippet har i denne kontekst dobbeltbetydning: For det første har en person, som er bosat i en medlemsstat, de samme rettigheder og pligter i henhold til en medlemsstats lovgivning som denne medlemsstats egne statsborgere, og for det andet sikres ligestilling af forsikringsbegivenheder.

Artikel 4

I denne artikel er fastsat det andet grundprincip, nemlig sammenlægning af perioder, dvs. at forsikrings-, beskæftigelses- eller bopælsperioder eller perioder med selvstændig virksomhed, der er tilbagelagt efter en medlemsstats lovgivning, medregnes i alle de øvrige medlemsstater.

Artikel 5

I denne artikel fastsættes det generelle princip om bevarelse af rettigheder, selv om den pågældende er bosat i en anden medlemsstat.

Artikel 6

Denne artikel regulerer forholdet mellem den foreslåede forordning og alle bilaterale eller multilaterale overenskomster om social sikring, som er blevet indgået mellem medlemsstaterne; den foreslåede forordning træder i stedet for alle overenskomster af denne art.

Artikel 7

I denne artikel defineres en række af de vigtigste udtryk, som anvendes i forslaget til forordning. Følgende definitioner bør især understreges:

- ◆ Udtrykket "forsikringstager" betyder enhver person, som opfylder de foreskrevne betingelser i en medlemsstats lovgivning for ret til ydelser;
- ◆ udtrykket "familiemedlem" betyder i henhold til dette forslag enhver person, der har afledte rettigheder fra den person, som er omfattet af en social sikringsordning;
- ◆ udtrykket "efterløn" omfatter ydelser, som fra en bestemt alder og indtil tidspunktet for tilkendelse af ydelser ved alderdom udbetales til arbejdstagere, som ophører med at arbejde, eller som arbejder på nedsat tid.

Bestemmelse af, hvilken lovgivning der skal anvendes

Artikel 8

I artikel 8 er fastsat regler til afgørelse af, hvilken lovgivning der skal anvendes. I princippet er det hovedreglen, at de pågældende er omfattet af lovgivningen i en enkelt medlemsstat; dernæst at en person, som udøver en erhvervsmæssig beskæftigelse i en medlemsstat, er omfattet af lovgivningen i denne stat (*lex loci laboris*), og endelig at personer, som ikke udøver erhvervsmæssig beskæftigelse, er omfattet af lovgivningen i den stat, hvor de er bosat. Det bør bemærkes, at personer, som har ret til en social

sikringsydelse i kraft af en erhvervmæssig beskæftigelse (ydelse ved sygdom/arbejdsløshed), og som ikke længere udøver denne beskæftigelse, anses for at udøve beskæftigelsen. Dette gør det muligt at skelne mellem personer, som midlertidigt ikke er erhvervsaktive, og personer, som ikke er erhvervsaktive, eller som er ophørt med at arbejde.

Artikel 9

Denne artikel omhandler situationen for en arbejdstager, der har lønnet beskæftigelse i en medlemsstat, og som udsendes til en anden medlemsstat. I dette tilfælde er den pågældende fortsat omfattet af lovgivningen i den førstnævnte medlemsstat forudsat, at udstationeringsperioden påregnes ikke at overstige et år.

Artikel 10

Artikel 10 opstiller regler for en person, som er beskæftiget på to eller flere medlemsstaters område. Hovedreglen er, at den pågældende er omfattet af lovgivningen i den stat, hvor han er bosat, forudsat, at han i denne stat udøver en hovedbeskæftigelse. I modsat fald anvendes lovgivningen i den medlemsstat, på hvis område arbejdsgiveren har sin bopæl.

Artikel 11

I denne artikel er det fastsat, at frivillige forsikringsordninger ikke er omfattet af de ovenfor anførte bestemmelser om, hvilken lovgivning der skal anvendes.

Artikel 12

Denne artikel bekræfter, at bestemmelserne om, hvilken lovgivning der skal anvendes, ligeledes finder anvendelse på personalet ved diplomatiske missioner. Personer, der er statsborgere i den medlemsstat, som den pågældende mission repræsenterer, kan dog vælge at være omfattet af lovgivningen i denne stat.

Artikel 13

Denne artikel giver medlemsstaterne mulighed for, i særlige situationer og til fordel for visse personer, at gøre undtagelser fra de lovkonfliktregler, der er fastsat i den foreslåede forordning.

Særlige bestemmelser om de enkelte arter af ydelser

Sygdom og moderskab

Artikel 14

Denne artikel omhandler generelt situationen for en person, der er forsikret mod sygdom og moderskab i en medlemsstat, og som er bosat i en anden medlemsstat. Hovedreglen er, at denne person og hans familiemedlemmer har ret til naturalydelser i bopælsstaten til udgift for den kompetente stat (den stat, hvor den pågældende er forsikret) og til kontantydelse fra den kompetente stat efter denne stats lovgivning.

Artikel 15

Denne artikel vedrører de i artikel 14 omhandlede personer, som af en eller anden grund opholder sig i den kompetente stat; det foreslås, at de uden begrænsninger har ret til naturalydelse i denne stat.

Artikel 16

Denne artikel vedrører forsikringstagere, som opholder sig i en anden medlemsstat end den, hvor de er forsikret, eller hvor de er bosat. De pågældende har i så fald i hastetilfælde ret til naturalydelser, som udredes af den medlemsstat, hvori de opholder sig, efter denne stats lovgivning og til udgift for den kompetente stat (hvor de er forsikret). Kontantydelse udbetales af den medlemsstat, hvor de pågældende er forsikret.

Artikel 17

Denne artikel fastsætter udvidede rettigheder for visse personer, som opholder sig uden for den kompetente stat. Personer, som udøver erhvervmæssig beskæftigelse, studerende, arbejdssøgende, og pensionerede grænsearbejdere samt deres ægtefæller og børn har således ret til naturalydelser i den medlemsstat, hvor de opholder sig, som om de var bosat dér. Udgifterne til disse ydelser afholdes af den kompetente stat. Kontantydelse udbetales af den kompetente stat (den stat, hvor disse personer er forsikret).

Artikel 18

I denne artikel er det fastsat, at personer kan rejse til en anden medlemsstat end den kompetente stat for at få behandling, såfremt de har fået tilladelse hertil, men artiklen berører ikke bestemmelserne i EF-traktaten om de frie varebevægelser og den frie udveksling af tjenesteydelser.

Artikel 19

Denne artikel vedrører beregning af kontantydelse. Når det i den lovgivning, der skal anvendes, er fastsat, at kontantydelse beregnes på grundlag af en gennemsnitsindtjening, en gennemsnitlig bidragsbasis eller en fikseret indtjening, fastsættes disse beløb udelukkende på grundlag af indtjeningsbeløb eller bidragsbaser i henhold til gældende lovgivning.

Artikel 20

I artikel 20 er det fastsat, at pensionister har ret til naturalydelser i henhold til lovgivningen i den medlemsstat, hvor de er bosat. Udgifterne til disse ydelser fordeles mellem alle de medlemsstater, der udbetaler en pension, svarende til de perioder, der er tilbagelagt i hver enkelt medlemsstat; det er endvidere en betingelse, at pensionisten ville have haft ret til disse ydelser, hvis han havde været bosat i den pågældende medlemsstat.

Artikel 21

Denne artikel vedrører en pensionist og hans familiemedlemmers ret til kontantydelse. Disse ydelser tilkendes i henhold til bestemmelserne om invaliditet i dette forslag til forordning. Hver medlemsstat, hvor pensionisten har været forsikret, afholder således den del af udgifterne til kontantydelse, som svarer til de perioder, der er tilbagelagt i den pågældende stat.

Artikel 22

I artikel 22 foreslås det, at en pensionsansøger og hans familiemedlemmer har ret til naturalydelse og kontantydelse i overensstemmelse med bestemmelserne i artikel 20 og 21.

Artikel 23

Denne artikel fastsætter, at når familiemedlemmerne i den stat, hvor de er bosat, har selvstændigt ret til naturalydelse, skal denne ret være undergivet de rettigheder, der er afledt af den forsikrede. Disse ydelser udredes således af bopælslandet til udgift for den medlemsstat, hvor den pågældende er forsikret i kraft af en erhvervsmæssig beskæftigelse.

Artikel 24

Denne artikel vedrører større naturalydelse.

Artikel 25

I denne artikel er fastsat særregler for sammenlægning af perioder for sæsonarbejdere.

Artikel 26

Artikel 26 omhandler refusion mellem de kompetente institutioner. Hovedreglen er, at naturalydelse refunderes fuldt ud. De nærmere regler fastsættes i en gennemførelsesforordning. Denne refusion foretages på grundlag af de faktiske udgifter.

Invaliditet

Artikel 27

I denne artikel er det fastsat, at ydelser ved invaliditet skal beregnes i overensstemmelse med bestemmelserne om alderspension. Dette betyder først og fremmest, at ydelserne, såfremt en person har været omfattet af lovgivningen i to eller flere medlemsstater, tilkendes i henhold til disse lovgivninger og svarende til de perioder, der er tilbagelagt efter hver enkelt lovgivning.

Artikel 28

Med henblik på erhvervelse af ret til ydelser ved invaliditet skal der i henhold til artikel 28 tages hensyn til perioder, hvor den pågældende har haft ret til en ydelse ved invaliditet efter lovgivningen i en anden medlemsstat.

Artikel 29

Denne artikel omhandler forværring af en invaliditet, for hvilken den pågældende modtager ydelser i henhold til lovgivningen i to eller flere medlemsstater. I dette tilfælde udredes ydelserne svarende til den nye invaliditetsgrad af de samme institutioner og i samme størrelsesorden, hvis den pågældende ikke har været omfattet af lovgivningen i andre medlemsstater efter at have fået tilkendt ydelser. Hvis den pågældende derimod efter at have fået tilkendt ydelser efter to eller flere lovgivninger, har været omfattet af lovgivningen i andre stater, fastsættes ydelserne svarende til den nye invaliditetsgrad af

samtlige berørte institutioner på grundlag af de perioder, der er tilbagelagt efter hver enkelt af disse lovgivninger.

Artikel 30

Denne artikel bestemmer, hvilken institution det påhviler at udrede ydelser, såfremt udbetalingen af ydelser, der har været stillet i bero, genoptages, eller såfremt der tilkendes nye ydelser.

Artikel 31

Denne artikel vedrører ydelser ved invaliditet, der tilkendes i henhold til en lovgivning, som indeholder bestemmelser om en ændring af disse ydelser til ydelser ved alderdom.

Alderdom og dødsfald (pensioner)

Artikel 32

I artikel 32, stk. 1 fastsættes hovedreglen for alderspensioner, dvs. at alle de medlemsstater, hvor en person har været forsikret, udbetaler en alderspension, når de pågældende når pensionsalderen. I stk. 2 præciseres det, at såfremt den pågældende på et givet tidspunkt ikke opfylder de foreskrevne betingelser i alle medlemsstater, skal de medlemsstater, hvis betingelser er opfyldt, medregne alle de perioder, der er tilbagelagt efter alle lovgivninger. I stk. 4 præciseres det, at der foretages en fornyet beregning, efterhånden som de foreskrevne betingelser i en lovgivning bliver opfyldt.

Artikel 33

Denne artikel fastsætter betingelserne for medregning af forsikrings- eller bopælsperioder, der er tilbagelagt efter forskellige lovgivninger. Den kompetente institution skal først og fremmest medregne alle perioder, der er tilbagelagt efter lovgivningen i enhver anden medlemsstat enten inden for en almindelig ordning eller en særordning.

Artikel 34

Artikel 34 vedrører ydelsernes fastsættelse og omfatter to tilfælde. I det første tilfælde erhverves der ret til ydelser uden, at det er nødvendigt at sammenlægge forsikringsperioder, der er tilbagelagt i andre medlemsstater. I dette tilfælde beregner den kompetente institution pensionsbeløbet dels i henhold til den for institutionen gældende lovgivning og dels svarende til længden af de perioder, der er tilbagelagt efter andre lovgivninger.

I det andet tilfælde erhverves der kun ret til ydelser ved at sammenlægge forsikringsperioder. I dette tilfælde foretager den kompetente institution to beregninger. Den beregner det teoretiske ydelsesbeløb, som den pågældende havde ret til, hvis alle forsikringsperioderne var blevet tilbagelagt efter den nationale lovgivning; dernæst beregner den det faktiske ydelsesbeløb ved at nedsætte det teoretiske beløb svarende til længden af de perioder, der er tilbagelagt efter andre lovgivninger.

I begge tilfælde skal den kompetente institution, når den har foretaget de to beregninger, udbetale det højeste ydelsesbeløb.

Artikel 35

Denne artikel fastsætter almindelige bestemmelser om sammenfald af ydelser af samme eller forskellig art. Hovedprincippet er, at det er muligt at anvende antikumulationsreglerne efter en medlemsstats lovgivning, selv om de tilsvarende ydelser er opnået i en anden medlemsstat.

Artikel 36

I artikel 36 er der fastsat særlige bestemmelser om sammenfald af ydelser af samme art i henhold til lovgivningen i to eller flere medlemsstater. I dette tilfælde er det hovedreglen, at disse bestemmelser ikke finder anvendelse på en pro rata-ydelse, men at de kan finde anvendelse på en ydelse, der udelukkende er erhvervet i henhold til den nationale lovgivning, hvis det drejer sig om en ydelse, hvis størrelse ikke afhænger af forsikrings- eller bopælsperiodernes længde, eller om en ydelse, hvis størrelse fastsættes på grundlag af en fiktiv periode.

Artikel 37

Denne artikel vedrører de særlige bestemmelser, der finder anvendelse, når der samtidig består ret til en eller flere nationale ydelser og en eller flere andre ydelser, og når to eller flere medlemsstater er berørt. Hovedreglen er, at negative konsekvenser for den forsikrede bør undgås. Ved en fuldt ud "national" beregning divideres den samlede nedsættelse med antallet af ydelser, der skal nedsættes. Ved en pro rata-beregning medregnes de ydelser, der er omfattet af antikumulationsreglerne, på grundlag af forholdet mellem de forsikrings- og/eller bopælsperioder, der er tilbagelagt efter de forskellige lovgivninger.

Artikel 38

Artikel 38 indeholder supplerende bestemmelser om ydelsernes beregning. Ved beregningen af den pågældende periode er det reglen, at såfremt den samlede længde af de perioder, der er tilbagelagt i samtlige medlemsstater, overstiger den længste forsikringstid, der er fastsat i den kompetente stats lovgivning, tager denne stat kunne denne længste forsikringstid i betragtning. Ved beregningen af ydelsesbeløbet anvender den kompetente stat sit eget beregningsgrundlag for de perioder, der er tilbagelagt efter medlemsstaternes lovgivning.

Artikel 39

Denne artikel vedrører tilkendelse af et tillæg, når summen af de ydelser, der kan kræves udbetalt efter de forskellige medlemsstaters lovgivning, er lavere end mindsteydelse, der er fastsat i lovgivningen i den medlemsstat, hvor den pågældende er bosat.

Artikel 40

I artiklen er det fastsat, at enhver ydelsesregulering som følge af stigningen i leveomkostningerne direkte skal finde anvendelse på de fastsatte ydelser, uden at det er nødvendigt at foretage en ny beregning. Til gengæld skal der i tilfælde af en ændring af reglerne for ydelsernes beregning foretages en fornyet beregning.

Arbejdsulykker og erhvervs sygdomme

Artikel 41

Artikel 41 fastsætter, at bestemmelserne om ydelser ved sygdom og moderskab tilsvarende finder anvendelse på ydelser, der udredes i anledning af arbejdsulykker og erhvervssygdomme. Der er fastsat en særlig bestemmelse for forsikringstagere, som opholder sig i en anden medlemsstat end den kompetente stat. Disse personer har ret til naturalydelser, der udredes i overensstemmelse med lovgivningen i opholdslandet og til udgift for den kompetente stat.

Artikel 42

Denne artikel vedrører det tilfælde, hvor en forsikringstager er udsat for samme risiko i flere medlemsstater. I så fald udredes ydelserne efter lovgivningen i den medlemsstat, hvor forsikringstageren senest har udøvet den pågældende beskæftigelse.

Artikel 43

Artikel 43 vedrører beregningen af kontantydelse. Når kontantydelse efter en medlemsstats lovgivning beregnes på grundlag af en gennemsnitsindtjening eller en fikseret indtjening, tages der udelukkende hensyn til den gennemsnitsindtjening eller den fikserede indtjening, som svarer til de perioder, der er tilbagelagt efter den nævnte lovgivning.

Artikel 44

Denne artikel omhandler udgifter ved transport af skadelidte til bopælsstedet.

Artikel 45

Artikel 45 vedrører forværring af en erhvervssygdom, for hvilken der er ydet erstatning. Såfremt den pågældende ikke efter den første udbetaling af ydelsen har haft en erhvervsmæssig beskæftigelse i en anden medlemsstat, der må antages at kunne forårsage den pågældende sygdom, afholder den kompetente institution de ydelser, der er forbundet med forværringen. Hvis den pågældende til gengæld har haft en sådan beskæftigelse i en anden medlemsstat, er det den førstnævnte medlemsstat, som afholder udgifterne uden hensyn til forværringen, og den sidstnævnte medlemsstat udbetaler et tillæg, hvis størrelse svarer til forskellen mellem de ydelser, som der består ret til efter forværringen, og de ydelser, som den pågældende ville have haft ret til, før forværringen indtrådte.

Artikels 46 et 47

I disse artikler er der fastsat en række særregler for at tage hensyn til særbestemmelser i visse lovgivninger.

Arbejdsløshed

Artikel 48

I denne artikel er der fastsat særregler om sammenlægning af perioder i tilfælde af arbejdsløshed. Der er først og fremmest fastsat bestemmelser om sammenlægning af forskellige perioder dvs. at perioder med arbejdsløshed i en medlemsstat lægges sammen med bopæls- eller forsikringsperioder, der er tilbagelagt i en anden medlemsstat.

Artikel 49

Denne artikel fastsætter bestemmelser om beregning af ydelser ved arbejdsløshed. Det præciseres, at det, hvis ydelserne beregnes på grundlag af den tidligere løn, drejer sig om den løn, som den pågældende har opnået i den kompetente stat. Hvis den pågældende imidlertid har arbejdet mindre end fire uger i denne medlemsstat, inden han blev arbejdsløs, beregnes lønnen med henblik på ydernes fastsættelse på grundlag af den løn, der i denne medlemsstat sædvanligt ydes for en beskæftigelse, der kan sammenlignes med den beskæftigelse, der senest er udøvet i en anden medlemsstat.

Artikel 50

Denne artikel vedrører arbejdsløse, som rejser til en anden medlemsstat end den kompetente stat. Der er især fastsat betingelser og grænser for bevarelse af retten til ydelser ved arbejdsløshed. Betingelserne for bevarelse af retten til ydelser er for det første, at den pågældende har stået til rådighed for arbejdsformidlingen i den kompetente stat i mindst fire uger efter, han blev arbejdsløs, og for det andet at han inden syv dage efter sin afrejse tilmelder sig arbejdsformidlingen i det land, hvor han søger arbejde. Ydelserne ved arbejdsløshed udbetales i højst seks måneder fra det tidspunkt, hvor den pågældende er ophørt med at stå til rådighed for arbejdsformidlingen i den kompetente stat.

Det nye i forslaget er, at den arbejdsløse i den stat, hvortil han rejser for at søge arbejde, har ret til andre ydelser end kontantydelse, som har til formål at fremme adgangen til arbejdsmarkedet, på samme betingelser som statens egne borgere.

Artikel 51

Denne artikel omhandler først og fremmest arbejdsløse grænsearbejdere. De har ret til at vælge, om de ønsker at stille sig til rådighed for arbejdsformidlingen i det seneste beskæftigelsesland eller for arbejdsformidlingen i bopælslandet. Ifølge hovedreglen er det lovgivningen i det seneste beskæftigelsesland, som finder anvendelse.

Efterløn

Artikel 52

I denne artikel er der fastsat bestemmelser om sammenlægning af perioder ved tilkendelse af efterløn. Dette er hovedreglen, som går ud på, at perioder, der er tilbagelagt efter lovgivningen i andre medlemsstater, tages i betragtning af den kompetente stat.

Familieydelse, ydelse, der forsørges af pensionister, ydelse til børn, der har mistet en af forældrene eller dem begge

Artikel 53

I denne artikel er der fastsat bestemmelser om samtidig ret til flere af de pågældende ydelser. Når der samtidig består ret til familieydelse i flere medlemsstater for samme barn (der er f.eks. ret til ydelse i medlemsstat A i kraft af, at den ene forælder udøver en erhvervsmæssig beskæftigelse, og ret til ydelse i medlemsstat B i kraft af, at den anden forælder er bosat dér), er det den medlemsstat, i hvis lovgivning er fastsat det højeste ydelsesbeløb, som udbetaler ydelse. Udgifterne divideres derefter med antallet af berørte medlemsstater, men kan ikke overstige det beløb, der er fastsat i hver enkelt medlemsstats lovgivning.

Artikel 54

I denne artikel præciseres det, at familieydelse udbetales til den person, som i realiteten forsørger familiemedlemmerne.

Særlige ydelser

Artikel 55

Denne artikel omhandler en række særlige ydelser, som ofte samtidig hører ind under den sociale sikring og den sociale forsyning på grund af deres særlige karakter (ikke-bidragspligtige naturalydelser, som er knyttet til en særlig økonomisk og social kontekst, eller som har til formål at sikre særlig beskyttelse af handicappede). Disse ydelser er en undtagelse fra bopælskravet. De kan ikke eksporteres, men bopælsperioder i en anden medlemsstat tages i betragtning.

Den Administrative Kommission for Koordineringen af De Sociale Sikringsordninger

Artikel 56 et 57

Disse to artikler vedrører sammensætningen af og virksomheden for Den Administrative Kommission for Koordineringen af De Sociale Sikringsordninger. Kommissionen, som består af regeringsrepræsentanter, har først og fremmest til opgave dels at behandle hvert administrativt spørgsmål eller fortolkningsspørgsmål, der opstår i forbindelse med bestemmelserne i den foreslåede forordning, og dels at udvikle koordineringen mellem medlemsstaterne på det sociale sikringsområde.

Artikel 58

I denne artikel præciseres opgaverne for Det Tekniske Udvalg for Databehandling, som er et udvalg under Den Administrative Kommission.

Forskellige bestemmelser

Artikel 59 til 69

Disse artikler har alle en teknisk eller formel karakter.

- ◆ Artikel 59 vedrører samarbejdet mellem de kompetente myndigheder;
- ◆ Artikel 60 vedrører beskyttelse af personoplysninger;
- ◆ Artikel 61 vedrører elektronisk databehandling;
- ◆ Artikel 62 vedrører finansieringen af visse foranstaltninger, navnlig foranstaltninger, som har til formål at forbedre informationsstrømmen til borgerne og til aktørerne på det sociale sikringsområde;
- ◆ Artikel 63 udvider fritagelsen for eller nedsættelse af afgifter, der gælder i en medlemsstat, til at omfatte tilsvarende dokumenter fra en anden medlemsstat;
- ◆ Artikel 64 omhandler anerkendelse af begæringer, erklæringer, klage eller appel, der indgives i en anden medlemsstat end den kompetente stat;
- ◆ Artikel 65 fastsætter, at lægeundersøgelser, der er foreskrevet i en medlemsstats lovgivning, kan foretages i en anden medlemsstat;
- ◆ Artikel 66 vedrører overførsler fra en medlemsstat til en anden af skyldige beløb i henhold til den foreslåede forordning;
- ◆ Artikel 67 - ingen kommentarer;
- ◆ Artikel 68 vedrører inddrivelse af bidrag og tilbagesøgning af ydelser, der er blevet udbetalt med urette;
- ◆ Artikel 69 omhandler forpligtede institutioners krav over for en erstatningspligtig tredjemand.

Overgangsbestemmelser og afsluttende bestemmelser

Artikel 70

Denne artikel omfatter overgangsbestemmelserne vedrørende forordningens anvendelse. Forordningen begrunder ikke ret til ydelser for noget tidsrum, der ligger forud for datoen for dens anvendelse; til gengæld tages der hensyn til rettigheder, som er under optjening - forsikrings-, beskæftigelses- eller bopælsperioder samt perioder med selvstændig virksomhed, som er tilbagelagt efter en medlemsstats lovgivning forud datoen for forordningens anvendelse - med henblik på afgørelsen af ret til ydelser efter denne forordning.

Det bør bemærkes, at det i henhold til forordningen ikke kan udelukkes, at en person bliver omfattet af lovgivningen i en anden medlemsstat end den lovgivning, vedkommende er omfattet af i henhold til forordning (EØF) nr. 1408/71. Det drejer sig f.eks. om arbejdsløse grænsearbejdere, som i henhold til forordning (EØF) nr. 1408/71 er omfattet af lovgivningen i bopælslandet, hvorimod de i henhold til dette forslag til forordning er omfattet af lovgivningen i det seneste beskæftigelsesland. Det er fastsat, at disse personer kun bliver omfattet af lovgivningen i denne sidstnævnte medlemsstat, hvis de indgiver ansøgning herom til den kompetente institution i henhold til forordning (EØF) nr. 1408/71.

Artikel 71

I henhold til denne artikel vil der blive udstedt en gennemførelsesforordning, som træder i kraft samtidig med denne forordning. Det bør bemærkes, at fremgangsmåden er den samme som i forbindelse med forordning (EØF) nr. 1408/71, der ligeledes var ledsaget af en gennemførelsesforordning⁶, som vedrørte de administrative procedurer og andre praktiske regler for den koordineringsordning, der var oprettet i henhold til forordning (EØF) nr. 1408/71.

Artikel 72 og 73

Artiklen vedrører ikrafttrædelsen af denne forordning, og artikel 73 vedrører ophævelsen af forordningerne (EØF) nr. 1408/71 og nr. 574/72.

---

⁶ Rådets forordning (EØF) nr. 574/72 af 21. marts 1972 om regler til gennemførelse af forordning (EØF) nr. 1408/71 om anvendelse af de sociale sikringsordninger på arbejdstagere, selvstændige erhvervsdrivende og deres familiemedlemmer, der flytter inden for Fællesskabet

FORSLAG TIL
RÅDETS FORORDNING (EF)
om koordineringen af de sociale sikringsordninger

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR,

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 8A, 51 og 235,

under henvisning til forslag fra Kommissionen forelagt efter høring af arbejdsmarkedets parter og Den Administrative Kommission for Vandrende Arbejdstageres Sociale Sikring,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet,

under henvisning til udtalelse fra Det Økonomiske og Sociale Udvalg, og

ud fra følgende betragtninger:

Reglerne om koordinering af de enkelte medlemsstaters lovgivning om social sikring indgår som led i den frie bevægelighed for personer og skal således bidrage til en forbedring af arbejdstagernes levestandard og beskæftigelsesvilkår;

på grund af store forskelle mellem de nationale lovgivninger med hensyn til deres personkreds, må det foretrækkes at lægge det princip til grund, at forordningen finder anvendelse på alle, som er eller har været omfattet af en medlemsstats lovgivning om social sikring;

det er nødvendigt at respektere de karakteristiske træk ved de nationale lovgivninger om social sikring og kun udarbejde en koordineringsordning;

koordineringsreglerne skal sikre, at der inden for Fællesskabet gives samtlige berørte personer ligebehandling efter de forskellige nationale lovgivninger;

koordineringsreglerne skal gøre det muligt for personer, som flytter inden for Fællesskabet, samt deres familiemedlemmer og efterladte, at bevare de rettigheder og fordele, som de har erhvervet, eller som er under optjening;

disse mål skal især nås ved at sammenlægge alle de perioder, der efter de forskellige nationale lovgivninger tages i betragtning med henblik på erhvervelse og bevarelse af ret til ydelser, samt ydelsernes beregning, og ved at tilkende ydelser til de forskellige kategorier af personer, der er omfattet af forordningen;

inden for Fællesskabet er det i princippet ikke rimeligt at gøre retten til sociale sikringsydelser betinget af den pågældendes bopælssted; i særlige tilfælde, navnlig hvad angår særlige ydelser, som er knyttet til den pågældendes økonomiske og sociale kontekst, kan bopælsstedet dog tages i betragtning;

personer, der flytter inden for Fællesskabet, bør være omfattet af den sociale sikringsordning i en enkelt medlemsstat således, at samtidig anvendelse af flere nationale lovgivninger og de vanskeligheder, som kan opstå som følge heraf, undgås;

for i videst muligt omfang at sikre ligebehandling af alle personer, som er beskæftiget på en medlemsstats område, er det hensigtsmæssigt som hovedregel at fastsætte, at den lovgivning, der skal finde anvendelse, er lovgivningen i den medlemsstat, på hvis område den pågældende udøver sin lønnede beskæftigelse eller selvstændige virksomhed;

der bør fastsættes undtagelser fra denne hovedregel i særlige tilfælde, som kræver et andet anvendelseskriterium;

i forbindelse med ydelser ved sygdom og moderskab er det vigtigt at opstille regler til beskyttelse af personer, som er bosat eller opholder sig i en anden medlemsstat end den kompetente stat;

den særlige situation for pensions- eller renteansøgere, pensions- eller rentemodtagere samt deres familiemedlemmer gør det nødvendigt at fastsætte bestemmelser om sygeforsikring, der er tilpasset denne situation;

med hensyn til ydelser ved invaliditet er det nødvendigt at udarbejde en koordineringsordning, som tager hensyn til særegenhederne ved de nationale lovgivninger, navnlig hvad angår anerkendelse af invaliditet og invaliditetens forværring;

det er nødvendigt at udarbejde en ordning til fastsættelse af ydelser ved alderdom og dødsfald, når den pågældende har været omfattet af lovgivningen i en eller flere medlemsstater;

det er nødvendigt at fastsætte et pensionsbeløb, som beregnes efter metoden med sammenlægning af perioder og pro rata-beregning, og som er sikret ved fællesskabsretten, når anvendelsen af den nationale lovgivning, herunder bestemmelserne om nedsættelse, midlertidig inddragelse eller bortfald af ydelser, viser sig at være mindre gunstig end den nævnte metode;

for at beskytte vandrende arbejdstagere og deres efterladte mod en alt for streng anvendelse af de nationale bestemmelser om nedsættelse, midlertidig inddragelse eller bortfald af ydelser er det nødvendigt at indsætte bestemmelser, som strengt afgrænser anvendelsen af disse bestemmelser;

i forbindelse med ydelser i anledning af arbejdsulykker eller erhvervssygdomme er det, for at sikre en beskyttelse, nødvendigt at opstille regler i de tilfælde, hvor en person er bosat eller opholder sig i en anden medlemsstat end den kompetente stat;

det er nødvendigt at henregne begravelseshjælp under naturalydelse ved sygdom;

for at skabe de bedste betingelser for personers mobilitet er det nødvendigt at tilvejebringe en mere fuldstændig koordinering af samtlige medlemsstaters ordninger for arbejdsløshedsforsikring og arbejdsløshedsunderstøttelse;

for at gøre det lettere at søge beskæftigelse i de enkelte medlemsstater bør der derfor blandt andet tilkendes arbejdsløse understøttelse inden for nøje fastlagte grænser efter den medlemsstats lovgivning, som de pågældende senest har været omfattet af;

for at undgå uberettiget tab af retten til ydelser er det nødvendigt at fastsætte særlige koordineringsregler for efterlønsydelse;

for at undgå uberettigede dobbeltydelser bør der fastsættes prioritetsregler i de tilfælde, hvor der samtidig består ret til familieydelse i henhold til lovgivningen i den kompetente stat og i henhold til lovgivningen i det land, hvor familiemedlemmerne er bosat;

det er nødvendigt at nedsætte en administrativ kommission bestående af en regeringsrepræsentant for hver medlemsstat, som blandt andet har til opgave at behandle ethvert administrativt spørgsmål eller fortolkningsspørgsmål, der opstår i forbindelse med bestemmelserne i denne forordning og at fremme samarbejdet mellem medlemsstaterne;

det har vist sig, at udviklingen og anvendelsen af telematiktjenester ved dataudveksling gør det nødvendigt at nedsætte et teknisk udvalg under Den Administrative Kommission for Vandrende Arbejdstageres Sociale Sikring, som har særlige opgaver på området for databehandling;

anvendelsen af telematiktjenester ved udveksling af data mellem institutionerne kræver bestemmelser, som sikrer, at dokumenter, der udveksles elektronisk, godkendes på samme måde som papirdokumenter;

udveksling af data sker under iagttagelse af fællesskabsbestemmelserne om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger;

det er nødvendigt at fastsætte særlige bestemmelser, som svarer til de karakteristiske træk ved de nationale lovgivninger, for at gøre det nemmere at anvende koordineringsreglerne;

i overensstemmelse med den opfordring til forenkling, der blev fremsat på Det Europæiske Råds møde i Edinburgh i december 1992, og for at opnå større gennemsigtighed og gøre bestemmelserne letlæselige er det hensigtsmæssigt at forenkle koordineringsreglerne;

det er derfor nødvendigt at erstatte Rådets forordning (EØF) nr. 1408/71 af 14. juni 1971 om anvendelse af de sociale sikringsordninger på arbejdstagere, selvstændige erhvervsdrivende og deres familiemedlemmer, der flytter inden for Fællesskabet med en ny forordning⁷;

dette er i overensstemmelse med bestemmelserne i traktatens artikel 3 B, stk. 3 -

---

⁷ EFT nr. L 149 af 5.7.1971, s. 2

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

AFSNIT I

ALMINDELIGE BESTEMMELSER

Artikel 1

Personkreds

Denne forordning finder anvendelse på personer, som er eller har været omfattet af lovgivningen om social sikring i en eller flere medlemsstater, samt på deres familiemedlemmer og efterladte.

Artikel 2

Sagligt anvendelsesområde

1. Denne forordning finder anvendelse på enhver lovgivning om social sikring, der vedrører:

- a) sygdom;
- b) moderskab;
- c) invaliditet;
- d) alderdom;
- e) arbejdsulykker og erhvervssygdomme;
- f) efterladte;
- g) dødsfald;
- h) arbejdsløshed;
- i) efterløn;
- j) familieydelse.

2. Denne forordning finder anvendelse på alle almindelige og særlige sociale sikringsordninger med eller uden bidragspligt samt på ordninger, der pålægger arbejdsgiveren eller rederen forpligtelser.

3. Bestemmelserne i afsnit III berører dog ikke medlemsstaternes lovgivning om en reders forpligtelser.

4. Denne forordning finder ikke anvendelse på social forsorg.

Artikel 3

Ligebehandling

1. Personer, der er bosat på en medlemsstats område, og som omfattes af denne forordning, har de samme pligter og rettigheder i henhold til en medlemsstats lovgivning som denne medlemsstats egne statsborgere, medmindre andet følger af særlige bestemmelser i denne forordning.
2. En medlemsstat, hvis love, forskrifter og administrative bestemmelser tillægger indtrædelsen af visse begivenheder eller forhold retsvirkninger, tager i fornødent omfang hensyn til disse samme begivenheder eller forhold, der er indtrådt i en anden medlemsstat, som om de var indtrådt på det nationale område.
3. En ydelse, der tilkendes i henhold til en medlemsstats lovgivning, betragtes ved anvendelsen af en anden medlemsstats lovgivning som en ydelse, der er tilkendes i henhold til sidstnævnte medlemsstats lovgivning.

Artikel 4

Sammenlægning af perioder

Den kompetente institution i en medlemsstat, efter hvis lovgivning erhvervelse, bevarelse eller generhvervelse af ret til ydelser er betinget af, at der er tilbagelagt forsikrings-, beskæftigelses- eller bopælsperioder eller perioder med selvstændig virksomhed, skal i fornødent omfang medregne forsikrings-, beskæftigelses- eller bopælsperioder eller perioder med selvstændig virksomhed, der er tilbagelagt efter enhver anden medlemsstats lovgivning, som om det drejede sig om perioder, der var tilbagelagt efter den for denne institution gældende lovgivning.

Artikel 5

Ophævelse af bopælsbestemmelser

En ydelse, hvortil der er erhvervet ret efter lovgivningen i en eller flere medlemsstater, kan, medmindre andet er bestemt i denne forordning, ikke nedsættes, ændres, stilles i bero, inddrages eller beslaglægges som følge af, at den berettigede er bosat i en anden medlemsstat end den, hvori den institution, som det påhviler at udrede ydelsen, er beliggende.

Artikel 6

Forholdet mellem denne forordning og andre koordineringsinstrumenter

Denne forordning træder både hvad angår dens personkreds og saglige anvendelsesområde i stedet for enhver overenskomst om sociale sikring.

Artikel 7

Definitioner

I denne forordning:

- a) har udtrykket "lønnet beskæftigelse" den betydning, der er tillagt det i lovgivningen om social sikring i den medlemsstat, på hvis område beskæftigelsen udøves;
- b) har udtrykket "selvstændig virksomhed" den betydning, der er tillagt det i lovgivningen om social sikring i den medlemsstat, på hvis område virksomheden udøves;
- c) betyder, udtrykket "sæsonarbejder" enhver person, som rejser til en anden medlemsstat end den, hvori han er bosat, for dér for en virksomhed eller en arbejdsgiver i nævnte stat at udføre et sæsonarbejde, hvis varighed i intet tilfælde må overstige otte måneder, og som opholder sig på denne stats område under udførelsen af dette arbejde; ved sæsonarbejde forstås et af årstiderne betinget arbejde, der automatisk gentager sig hvert år ;
- d) betyder udtrykket "forsikringstager" enhver person, som opfylder de foreskrevne betingelser i den kompetente stats lovgivning for ret til ydelser under hensyntagen til bestemmelserne i denne forordning;
- e) betyder udtrykket "familiemedlem":
  - 1) ved anvendelse af denne forordning med undtagelse af afsnit III, kapitel 1:
enhver person, der har afledte rettigheder, og der betegnes eller anerkendes som familiemedlem eller betegnes som hørende til husstanden i den lovgivning, hvorefter ydelserne udredes;
  - 2) ved anvendelse af afsnit III, kapitel 1 (sygdom og moderskab):
enhver person, der har afledte rettigheder, og der betegnes eller anerkendes som familiemedlem eller betegnes som hørende til husstanden i lovgivningen i den medlemsstat, på hvis område den pågældende er bosat. Hvis den pågældende ikke anerkendes som familiemedlem i henhold til lovgivningen i bopælslandet, omfatter dette udtryk ligeledes en person, der betegnes eller anerkendes som familiemedlem eller betegnes som hørende til husstanden i lovgivningen i den kompetente stat for den ydelsesberettigede. Hvis disse lovgivninger kun anser en person, der bor hos forsikringstageren, som hørende til familien eller husstanden, anses denne betingelse dog for opfyldt, når den pågældende i overvejende grad forsørges af forsikringstageren.

f) betyder udtrykket "bopæl" det sted, hvor en person har sit sædvanlige opholdssted, og hvor ligeledes hans sædvanlige interessecentrum er beliggende;

g) betyder udtrykket »ophold« midlertidigt ophold;

h) betyder udtrykket »lovgivning« i forhold til enhver medlemsstat love, administrative forskrifter, vedtægtsmæssige bestemmelser og alle andre gennemførelsesregler vedrørende de i artikel 2, stk. 1 nævnte sociale sikringsgrene.

Udtrykket omfatter bestemmelser i kollektive overenskomster, selv om der af en offentlig myndighed er tillagt sådanne overenskomstbestemmelser almindelig retsvirkning eller er foretaget en udvidelse af deres gyldighedsområde.

Udtrykket omfatter ligeledes overenskomster om social sikring, der er indgået mellem to eller flere medlemsstater eller mellem en eller flere medlemsstater og en eller flere stater, som ikke er medlem af Den Europæiske Union;

i) betyder udtrykket »den kompetente myndighed« i forhold til enhver medlemsstat den eller de ministre eller anden tilsvarende myndighed, hvorunder de sociale sikringsordninger på den pågældende stats område i dets helhed eller på en del af dette område henhører;

j) betyder udtrykket »Den Administrative Kommission« den i artikel 56 omhandlede kommission;

k) betyder udtrykket »institution« i forhold til enhver medlemsstat det organ eller den myndighed, som det påhviler at administrere hele lovgivningen eller en del af den;

l) betyder udtrykket »den kompetente institution«:

i) den institution, som den pågældende er tilsluttet på tidspunktet for indgivelse af ansøgning om ydelser, eller

ii) den institution, hvorfra den pågældende er berettiget eller ville være berettiget til at modtage ydelser, såfremt han eller et eller flere af hans familiemedlemmer var bosat i den medlemsstat, på hvis område denne institution er beliggende, eller

iii) den institution, der er udpeget af den kompetente myndighed i den pågældende medlemsstat, eller

iv) såfremt det drejer sig om en ordning om arbejdsgiverens forpligtelser vedrørende de i artikel 2, stk. 1, nævnte ydelser, enten arbejdsgiveren eller det forsikringsorgan, der træder i hans sted, eller, såfremt et sådant ikke findes, det organ eller den myndighed, der er udpeget af den kompetente myndighed i den pågældende medlemsstat;

m) betyder udtrykket »bopælsstedets institution« og »opholdsstedets institution« henholdsvis den institution, som har kompetence til at udrede ydelser på det sted, hvor den pågældende er bosat, og den institution, som har kompetence til at udrede ydelser på det sted, hvor den pågældende opholder sig, i henhold til den lovgivning, som gælder for

den nævnte institution, eller, såfremt en sådan institution ikke findes, den af den kompetente myndighed i den pågældende medlemsstat udpegede institution;

n) betyder udtrykket »den kompetente stat« den medlemsstat, på hvis område den kompetente institution er beliggende;

o) betyder udtrykket »forsikringsperioder« bidrags- eller beskæftigelsesperioder eller perioder med selvstændig virksomhed, der i den lovgivning, hvorefter de er tilbagelagt eller anses for at være tilbagelagt, betegnes eller anerkendes som forsikringsperioder, samt alle dermed ligestillede perioder, for så vidt de efter denne lovgivning anses for ligestillet med forsikringsperioder;

p) betyder udtrykket »beskæftigelsesperioder« eller »perioder med selvstændig virksomhed« perioder, der i den lovgivning, hvorefter de er tilbagelagt, betegnes eller anerkendes som sådanne, samt alle dermed ligestillede perioder, for så vidt de efter denne lovgivning anses for ligestillet med beskæftigelsesperioder eller perioder med selvstændig virksomhed;

q) betyder udtrykket »bopælsperioder« perioder, der i den lovgivning, hvorefter de er tilbagelagt eller anses for at være tilbagelagt, betegnes eller anerkendes som sådanne;

r) omfatter udtrykket "pension" ligeledes renter, kapitalbeløb, der kan træde i stedet for pensioner, og udbetalinger, der foretages som refusion af bidrag, samt, med forbehold af bestemmelserne i afsnit III, forhøjelser i form af reguleringstillæg eller andre tillæg;

s) betyder udtrykket "efterløn" alle kontantydelse, bortset fra førtidig alderspension, som fra en bestemt alder udbetales til en arbejdsløs arbejdstager indtil det tidspunkt, hvor han har ret til alderspension eller til en fuld førtidig alderspension, og hvis tilkendelse ikke er betinget af, at han skal stille sig til rådighed for arbejdsformidlingen i den kompetente stat; ved en førtidig alderspension forstås en ydelse, der tilkendes inden den almindelige pensionsalder, og som fortsat udbetales, når den pågældende har nået denne alder, eller som erstattes af en anden ydelse ved alderdom;

t) betyder udtrykket »begravelseshjælp« enhver engangsydelse i tilfælde af dødsfald med undtagelse af de i litra r) omhandlede ydelser i form af kapitalbeløb.

AFSNIT II

BESTEMMELSE AF, HVILKEN LOVGIVNING DER SKAL ANVENDES

Artikel 8

Almindelige regler

1. Personer, som er omfattet af denne forordning, er alene undergivet lovgivningen i én medlemsstat. Spørgsmålet om, hvilken lovgivning der skal anvendes, afgøres efter bestemmelserne i dette afsnit.
2. Ved anvendelse af dette afsnit anses personer, som har ret til en ydelse, bortset fra en ydelse ved invaliditet eller alderdom, i kraft af en erhvervmæssig beskæftigelse, for at udøve denne beskæftigelse.
3. Ved anvendelse af dette afsnit anses en beskæftigelse, der udøves om bord på et skib, der fører en medlemsstats flag, for en beskæftigelse, der udøves på denne medlemsstats område.
4. Med forbehold af artikel 9 til 13:
  - a) er en person, der udøver lønnet beskæftigelse eller selvstændig virksomhed på en medlemsstats område, omfattet af denne stats lovgivning;
  - b) er tjenestemænd og dermed ligestillede personer omfattet af lovgivningen i den medlemsstat, i hvis administration de er beskæftiget;
  - e) er en person, der er indkaldt eller genindkaldt til militærtjeneste eller civilt arbejde i en medlemsstat, omfattet af denne stats lovgivning;
  - d) er en person, bortset fra de i litra a) til litra c) omhandlede personer, omfattet af lovgivningen i den medlemsstat, på hvis område han er bosat, medmindre der er fastsat andre bestemmelser i denne forordning, som sikrer den pågældende ret til ydelser efter lovgivningen i en eller flere andre medlemsstater.

Artikel 9

Særlige regler i tilfælde af udstationering

1. En person, der på en medlemsstats område har lønnet beskæftigelse for en virksomhed, hvortil han normalt er knyttet, og som af denne virksomhed udsendes til en anden medlemsstats område for dér at udføre et arbejde for denne virksomheds regning, er fortsat omfattet af lovgivningen i den førstnævnte medlemsstat, forudsat at varigheden af dette arbejde ikke påregnes at overstige ét år, og at han ikke udsendes for at afløse en anden person, hvis udstationeringsperiode er udløbet.

2. En person, der på en medlemsstats område udøver selvstændig virksomhed, og som skal udøve samme virksomhed på en anden medlemsstats område, er fortsat omfattet af lovgivningen i den førstnævnte medlemsstat, forudsat at varigheden af dette arbejde ikke påregnes at overstige ét år.

Artikel 10

Udøvelse af beskæftigelse på to eller flere medlemsstaters område

1. En person, der normalt har lønnet beskæftigelse på to eller flere medlemsstaters område, er omfattet af:

a) lovgivningen i den medlemsstat, på hvis område han er bosat, hvis han udøver en hovedbeskæftigelse på dette område;

b) lovgivningen i den medlemsstat, på hvis område den virksomhed eller arbejdsgiver, som i overvejende grad beskæftiger ham, har sit hjemsted eller sin bopæl, såfremt han ikke udøver sin hovedbeskæftigelse i den medlemsstat, hvor han er bosat.

2. En person, der normalt udøver en selvstændig virksomhed på to eller flere medlemsstaters område, er omfattet af:

a) lovgivningen i den medlemsstat, på hvis område han er bosat, hvis han udøver en hovedbeskæftigelse på dette område;

b) lovgivningen i den medlemsstat, hvor interessecentret for hans virksomhed befinder sig, såfremt han ikke udøver sin hovedbeskæftigelse i den medlemsstat, hvor han er bosat.

3. En person, der normalt udøver en lønnet beskæftigelse og en selvstændig virksomhed på forskellige medlemsstaters område, er omfattet af lovgivningen i den medlemsstat, hvor han udøver en lønnet beskæftigelse, eller såfremt han udøver en sådan beskæftigelse på to eller flere medlemsstaters område, af den lovgivning, der fastsættes i overensstemmelse med stk. 1.

4. En tjenestemand eller dermed ligestillet person, som er omfattet af en medlemsstats særordning for tjenestemænd, og som samtidig udøver en lønnet beskæftigelse og/eller en selvstændig virksomhed på en eller flere andre medlemsstaters område, er omfattet af lovgivningen i den medlemsstat, hvor han er forsikret som tjenestemand eller dermed ligestillet person.

5. De i de foregående stykker omhandlede personer betragtes ved anvendelse af den lovgivning, der fastsættes i overensstemmelse med disse bestemmelser, som om de udøvede hele deres lønnede beskæftigelse eller selvstændige virksomhed på den pågældende medlemsstats område.

Artikel 11

Regler om frivillig eller frivillig fortsat forsikring

1. Artikel 8 til 10 finder ikke anvendelse på frivillig eller frivillig fortsat forsikring, medmindre der i en medlemsstat inden for en af de i artikel 2, stk. 1 omhandlede områder kun findes en frivillig forsikringsordning.
2. Såfremt det drejer sig om invaliditet, alderdom eller dødsfald (pensioner), kan den pågældende dog optages i en medlemsstats ordning for frivillig eller frivillig fortsat forsikring, selv om han er omfattet af en anden medlemsstats tvungne forsikring, for så vidt der i den førstnævnte stat er udtrykkelig eller stiltiende hjemmel til en sådan dobbeltforsikring.

Artikel 12

Særlige regler for tjenstgørende personale ved diplomatiske missioner og konsulater samt for De Europæiske Fællesskabers hjælpepersonale

1. Bestemmelserne i artikel 8, stk. 4, litra a), finder anvendelse på medlemmer af det tjenstgørende personale ved diplomatiske missioner eller konsulater samt på personer, der står i privat tjeneste hos embedsmænd, der er knyttet til sådanne missioner eller konsulater.
2. De i stk. 1 nævnte personer, der er statsborgere i den medlemsstat, som den pågældende mission eller det pågældende konsulat repræsenterer, kan dog vælge at være omfattet af lovgivningen i denne stat. Denne ret til at vælge kan udøves på ny ved udgangen af hvert kalenderår og har ikke tilbagevirkende kraft.
3. De Europæiske Fællesskabers hjælpepersonale kan vælge, om de vil være omfattet af lovgivningen i den medlemsstat, på hvis område de er beskæftiget, af den medlemsstats lovgivning, hvoraf de senest har været omfattet, eller af lovgivningen i den medlemsstat, hvor de er statsborgere, undtagen for så vidt angår bestemmelserne om børnetilskud, hvis tilkendelse er reguleret i ansættelsesvilkårene for dette personale. Denne ret til at vælge, som kun kan udøves en gang, får virkning fra tidspunktet for de pågældendes tiltrædelse af tjenesten.

Artikel 13

Undtagelser fra artikel 8 til 12

1. To eller flere medlemsstater, deres kompetente myndigheder eller de af disse myndigheder udpegede organer kan efter aftale gøre undtagelser fra artikel 8 til 12 til fordel for visse personer eller visse personkategorier.

2. En person, som modtager pension eller rente efter en medlemsstats lovgivning eller pensioner eller renter efter lovgivningen i flere medlemsstater, og som er bosiddende på en anden medlemsstats område, kan efter anmodning blive fritaget for at være omfattet af lovgivningen i sidstnævnte medlemsstat, når han ikke er omfattet af denne lovgivning i kraft af en lønnet beskæftigelse eller selvstændig virksomhed.

AFSNIT III

SÆRLIGE BESTEMMELSER OM DE ENKELTE ARTER AF YDELSER

KAPITEL I

SYGDOM OG MODERSKAB

Artikel 14

Bopæl i en anden medlemsstat end den kompetente stat

En person, der er forsikret mod sygdom eller moderskab, eller hans familiemedlemmer, som er bosat i en anden medlemsstat end den kompetente stat, har i den stat, hvor de er bosat, ret til naturalydelser, herunder begravelseshjælp, der for den kompetente institutions regning udredes af institutionen på bopælsstedet efter den for denne institution gældende lovgivning, som om de pågældende var forsikret i henhold til denne lovgivning. De pågældende har ligeledes i den stat, hvor de er bosat, ret til kontantydelse, der udbetales af den kompetente institution efter den for denne institution gældende lovgivning.

Artikel 15

Ophold i den kompetente stat, når bopælsstedet er beliggende i en anden medlemsstat end den kompetente stat

De i artikel 14 omhandlede personer har ligeledes ret til ydelser på den kompetente stats område. Disse ydelser udredes af den kompetente institution og for denne institutions regning i henhold til bestemmelserne i den kompetente stats lovgivning, som om den pågældende var bosat i denne stat.

Artikel 16

Ophold uden for den kompetente stat - Almindelige regler

Uanset bestemmelserne i artikel 17 har en person, der er forsikret mod sygdom eller moderskab, eller hans familiemedlemmer, som opholder sig i en anden medlemsstat end den kompetente stat, ret til øjeblikkelig hjælp, herunder begravelseshjælp, der for den kompetente institutions regning ydes af institutionen på bopælsstedet efter den for denne institution gældende lovgivning, som om de pågældende var forsikret i henhold til denne lovgivning. De pågældende har ligeledes ret til kontantydelse, der udbetales af den kompetente institution efter den for denne institution gældende lovgivning.

Artikel 17

Ophold uden for den kompetente stat - Særlige regler

1. En person, som udøver en lønnet beskæftigelse eller selvstændig virksomhed i en anden medlemsstat end den kompetente stat, samt hans ægtefælle og børn, som ledsager ham, er omfattet af bestemmelserne i artikel 14, som om de var bosat i den stat, hvor den lønede beskæftigelse eller selvstændige virksomhed udøves, eller, når beskæftigelsen eller virksomheden udøves om bord på et skib, i den stat, hvis flag skibet fører.
2. En person, som opholder sig i en anden medlemsstat end den kompetente stat for at studere eller gennemgå en erhvervsuddannelse, som fører frem til et officielt eksamensbevis, der er godkendt af en medlemsstats nationale myndigheder, samt hans ægtefælle og børn, som ledsager ham, er omfattet af bestemmelserne i artikel 14 under opholdet i den medlemsstat, hvor den pågældende studerer eller gennemgår en erhvervsuddannelse, som om de var bosat i denne stat.
3. En person, som er omfattet af artikel 50, samt hans ægtefælle og børn, som ledsager ham, er omfattet af bestemmelserne i artikel 14, som om de var bosat i den medlemsstat, hvor den pågældende søger beskæftigelse.
4. En person, som før tilkendelsen af en pension, oppebar ydelser i henhold til artikel 14 og 15, samt hans familiemedlemmer, bevarer disse rettigheder, når den pågældende er blevet pensioneret.

Artikel 18

Tilladelse til nødvendig behandling uden for den kompetente stat

En person, som af den kompetente institution får tilladelse til at rejse til en anden medlemsstat for dér at få den efter hans tilstand fornødne behandling, har ret til naturalydelse, der for den kompetente institutions regning udredes af institutionen på opholdsstedet efter den for denne institution gældende lovgivning, som om den pågældende var forsikret i henhold til denne lovgivning. Tilladelsen kan ikke nægtes, når den pågældende behandling er opført under de ydelser, der er fastsat i lovgivningen i den kompetente stat eller i den medlemsstat, hvor vedkommende er bosat, og såfremt denne behandling under hensyn til den pågældendes aktuelle helbredstilstand og udsigterne for sygdommens udvikling ikke kan ydes inden for den nødvendige frist.

Artikel 19

Beregning af kontantydelse

1. Den kompetente institution i en medlemsstat, efter hvis lovgivning kontantydelse beregnes på grundlag af en gennemsnitsindtægt eller en gennemsnitlig bidragsbasis fastsætter denne gennemsnitsindtægt eller gennemsnitlige bidragsbasis alene på grundlag af konstaterede indtægter eller anvendte bidragsbaser i de perioder, der er tilbagelagt efter den nævnte lovgivning.

2. Den kompetente institution i en medlemsstat, efter hvis lovgivning kontantydelse beregnes på grundlag af en fikseret indtægt, skal alene basere beregningen på den fikserede indtægt, eller i givet fald på gennemsnittet af de fikserede indtægter, der svarer til de perioder, der er tilbagelagt efter den nævnte lovgivning.

Artikel 20

Pensionister - Naturalydelse

1. En person, som oppebærer en eller flere pensioner, samt hans familiemedlemmer, har i den stat, hvor de er bosat, ret til naturalydelse, herunder begravelseshjælp, som til udgift for alle de medlemsstater, der udbetaler en pension, udredes af institutionen på bopælsstedet efter den for denne institution gældende lovgivning, som om pensionisten oppebar en eller flere pensioner udelukkende i henhold til denne lovgivning.

2. Udgifterne til ydelserne fordeles mellem de medlemsstater, som udbetaler en pension, svarende til de perioder, der er tilbagelagt i hver enkelt medlemsstat, såfremt den pågældende ville have haft ret til ydelser i henhold til lovgivningen i hver af de berørte medlemsstater, hvis han havde været bosat på deres område.

3. Såfremt de øvrige pensionister, der er forsikret i bopælsstaten, er bidragspligtige, er pensionisten ligeledes bidragspligtig. De samlede bidrag fordeles mellem de medlemsstater, som udbetaler en pension, svarende til de perioder, der er tilbagelagt i hver enkelt medlemsstat.

4. To eller flere medlemsstater eller deres kompetente myndigheder kan aftale andre refusionsregler eller give afkald på enhver refusion mellem de under disse hørende institutioner.

Artikel 21

Pensionister og deres familiemedlemmer - Kontantydelse

En pensionist eller pensionsansøger og hans familiemedlemmer har ret til kontantydelse i overensstemmelse med bestemmelserne i kapitlet vedrørende invaliditet.

Artikel 22

Pensionsansøgere og deres familiemedlemmer

Artikel 20 og 21 finder tilsvarende anvendelse på personer, som under behandlingen af en ansøgning om pension, mister retten til ydelser ved sygdom, herunder begravelseshjælp, efter lovgivningen i den senest kompetente medlemsstat.

Artikel 23

Ret til ydelser i bopælslandet

Såfremt familiemedlemmerne er bosat i en medlemsstat, efter hvis lovgivning retten til naturalydelser, herunder begravelseshjælp, ikke er betinget af forsikring eller beskæftigelse, anses de naturalydelser, som udredes, for at være udredt til udgift for den institution, der anvender den lovgivning, hvorefter den pågældende er forsikret, medmindre ægtefællen eller den person, som har forældremyndigheden, udøver en lønnet beskæftigelse eller selvstændig virksomhed på den nævnte medlemsstats område.

Artikel 24

Større naturalydelser

1. En person, der til sig selv eller et familiemedlem har fået bevilget en protese, en større bandage eller andre større naturalydelser af en medlemsstats institution før, han blev forsikret efter den for institutionen i en anden medlemsstat gældende lovgivning, har ret til disse ydelser for den førstnævnte institutions regning, selv om de er bevilget på et tidspunkt, da den pågældende allerede var forsikret efter den for den sidstnævnte institution gældende lovgivning.

2. Den Administrative Kommission udarbejder en fortegnelse over de ydelser, på hvilke bestemmelserne i stk. 1 finder anvendelse.

Artikel 25

Sammenlægning af perioder for sæsonarbejdere

Artikel 4 finder anvendelse på sæsonarbejdere, selv om det drejer sig om perioder forud for en forsikringsafbrydelse, som overstiger det tidsrum, der er fastsat i den kompetente stats lovgivning; det er dog en betingelse, at den periode, hvor den pågældende ikke har været forsikret, ikke overstiger fire måneder.

Artikel 26

Refusion mellem institutionerne

1. De naturalydelser, herunder begravelseshjælp, der udredes af en medlemsstats institution for en anden medlemsstats institutions regning i medfør af bestemmelserne i dette kapitel, refunderes fuldt ud, og refusionerne fastsættes og gennemføres efter de regler, der er fastsat i den i artikel 71 omhandlede gennemførelsesforordning mod dokumentation for de faktiske udgifter.

2. To eller flere medlemsstater eller deres kompetente myndigheder kan aftale andre refusionsregler eller give afkald på enhver refusion mellem de under disse hørende institutioner.

KAPITEL 2

INVALIDITET

Artikel 27

Almindelig bestemmelse

Personer, som har været omfattet af lovgivningen i to eller flere medlemsstater, har ret til ydelser i overensstemmelse med bestemmelserne i kapitel 3, som tilsvarende finder anvendelse.

Artikel 28

Medregning af perioder med ydelser i anledning af uarbejdsdygtighed, udrett af en anden medlemsstat

Den kompetente institution i en medlemsstat, efter hvis lovgivning tilkendelse af ydelser ved invaliditet er betinget af, at den pågældende i en nærmere fastsat periode har fået udbetalt kontantydelse ved sygdom eller har været uarbejdsdygtig, medregner alle perioder, hvor den pågældende i henhold til en anden medlemsstats lovgivning på grund af uarbejdsdygtighed har fået udbetalt kontantydelse ved sygdom, løn eller ydelser ved invaliditet, som om det drejede sig om perioder, hvor den pågældende har fået udbetalt kontantydelse ved sygdom i henhold til den for institutionen gældende lovgivning, eller hvor han har været uarbejdsdygtig i den i denne lovgivning anførte forstand.

Artikel 29

Forværring af en invaliditet

I tilfælde af forværring af en invaliditet, for hvilken en person modtager ydelser efter lovgivningen i to eller flere medlemsstater, skal ydelserne, under hensyntagen til den indtrådte forværring, tilkendes ham i overensstemmelse med bestemmelserne i dette kapitel.

Artikel 30

Bestemmelse af, hvilken institution det påhviler at udrede ydelser ved invaliditet, såfremt udbetaling af sådanne ydelser genoptages

1. Såfremt udbetalingen af ydelser, der har været stillet i bero, genoptages, skal ydelserne udredes af den eller de institutioner, som det påhviler at udrede dem på det tidspunkt, da de blev stillet i bero, jf. dog artikel 31.
2. Såfremt den pågældendes tilstand på ny begrundes ret til ydelser, efter at disse har været stillet i bero, skal ydelserne udredes i overensstemmelse med bestemmelserne i dette kapitel.

Artikel 31

Overgang fra ydelser ved invaliditet til ydelser ved alderdom

1. Ydelser ved alderdom skal i givet fald træde i stedet for ydelser ved invaliditet på de betingelser, der er fastsat i den eller de lovgivninger, hvorefter de pågældende ydelser er tilkendt, og i overensstemmelse med kapitel 3.
2. Enhver institution, som det påhviler at udrede ydelser ved invaliditet efter en medlemsstats lovgivning, skal fortsat i overensstemmelse med artikel 32 tilkende en person, der modtager sådanne ydelser, og som kan gøre krav på ydelser ved alderdom efter lovgivningen i en eller flere af de øvrige medlemsstater, de ydelser ved invaliditet, han har ret til efter den for den pågældende institution gældende lovgivning, indtil det tidspunkt, da bestemmelserne i stk. 1 kommer til anvendelse for denne institutions vedkommende, eller så længe, den pågældende opfylder de foreskrevne betingelser for at opnå disse ydelser.

KAPITEL 3

ALDERDOM OG DØDSFALD (PENSIONER)

Artikel 32

Almindelige bestemmelser om fastsættelse af ydelser, når en person har været omfattet af lovgivningen i to eller flere medlemsstater

- 1) Alle de kompetente institutioner skal foretage en fastsættelse af ydelser efter samtlige berørte lovgivninger, når der er indgivet ansøgning om fastsættelse af ydelser, medmindre den pågældende udtrykkeligt anmoder om, at fastsættelsen af ydelser ved alderdom fra en eller flere medlemsstater, stilles i bero, eller såfremt han ikke samtidig opfylder de foreskrevne betingelser i alle de medlemsstaters lovgivning, hvoraf han har været omfattet, når der tages hensyn til sammenlægning af forsikrings- eller bopælsperioder.

2) Såfremt den pågældende på et bestemt tidspunkt ikke opfylder de foreskrevne betingelser i samtlige medlemsstaters lovgivning, skal de institutioner, som anvender en lovgivning, hvis betingelser er opfyldt, ved beregningen af ydelser i henhold til artikel 34, stk. 1, litra a) eller stk. 2 kun medregne perioder, der er tilbagelagt efter lovgivninger, hvis betingelser ikke er opfyldt, hvis denne medregning fører til et højere ydelsesbeløb.

3) Bestemmelserne i dette stykke finder tilsvarende anvendelse, når den pågældende udtrykkeligt har anmodet om, at fastsættelsen af ydelser ved alderdom stilles i bero.

4) Der foretages automatisk en fornyet beregning af ydelserne, efterhånden som de foreskrevne betingelser i de øvrige lovgivninger bliver opfyldt, eller når den pågældende anmoder om fastsættelse af en ydelse ved alderdom, der er blevet stillet i bero i overensstemmelse med stk. 1.

5) Børnetillæg og pensioner til børn, der har mistet en af forældrene eller dem begge, tilkendes i overensstemmelse med bestemmelserne i dette kapitel.

Artikel 33

Medregning af forsikrings- eller bopælsperioder med henblik på erhvervelse, bevarelse eller generhvervelse af ret til ydelser

1) Den kompetente institution i en medlemsstat medregner alle forsikrings- og/eller bopælsperioder, der er tilbagelagt efter lovgivningen i enhver anden medlemsstat enten inden for en almindelig ordning eller inden for en særordning.

2) Ved tilkendelse af ydelser efter en særordning medregnes, hvis det kræves i henhold til den lovgivning, der finder anvendelse, kun perioder, der er tilbagelagt i de øvrige medlemsstater, hvis perioderne er tilbagelagt inden for en tilsvarende ordning, eller, hvis en sådan ikke findes, inden for det samme fag eller i givet fald inden for den samme beskæftigelse.

3) Hvis forsikringstageren ikke opfylder de foreskrevne betingelser for ret til ydelser efter en særordning, medregnes perioderne i den berørte stat ved tilkendelse af ydelser efter den almindelige ordning, eller, hvis en sådan ikke findes, efter den for arbejdere eller funktionærer gældende ordning, alt efter omstændighederne.

4) De perioder, som har givet ret til ydelser efter en særordning i en medlemsstat, medregnes ligeledes ved tilkendelse af ydelser efter den almindelige ordning, eller, hvis en sådan ikke findes, efter den for arbejdere eller funktionærer gældende ordning, alt efter omstændighederne.

Artikel 34

Ydelsernes fastsættelse

1) Såfremt de foreskrevne betingelser i en medlemsstats lovgivning for erhvervelse af ret til ydelser er opfyldt, uden at der skal foretages sammenlægning af perioder, beregner den kompetente institution det ydelsesbeløb, der skal udredes:

- a) dels i henhold til den for institutionen gældende lovgivning alene (national pension);
- b) dels i henhold til bestemmelserne i stk. 2 (pro rata-pension).

2) Såfremt de foreskrevne betingelser i en medlemsstats lovgivning for erhvervelse af ret til ydelser kun opfyldes ved sammenlægning af perioder, gælder følgende regler:

a) Den kompetente institution beregner det teoretiske beløb for den ydelse, som den pågældende ville kunne gøre krav på, hvis samtlige forsikrings- og/eller bopælsperioder, der er tilbagelagt efter de øvrige medlemsstaters lovgivning, havde været tilbagelagt efter den for institutionen gældende lovgivning på det tidspunkt, da ydelsen skal fastsættes. Såfremt ydelsesbeløbet efter nævnte lovgivning ikke afhænger af længden af de tilbagelagte perioder, anses dette beløb for at være det teoretiske beløb.

b) Den kompetente institution fastsætter derefter det faktiske beløb for ydelsen (pro rata) på grundlag af det teoretiske beløb efter forholdet mellem længden af de forsikrings- eller bopælsperioder, der er tilbagelagt efter den for institutionen gældende lovgivning forud for forsikringsbegivenhedens indtræden, og den samlede længde af de forsikrings- og bopælsperioder, der er tilbagelagt efter lovgivningen i alle de berørte medlemsstater forud for forsikringsbegivenhedens indtræden.

3) Den kompetente institution anvender i givet fald samtlige regler om nedsættelse, midlertidig inddragelse eller bortfald af ydelser, der er fastsat i den lovgivning, hvorefter ydelsen skal udbetales, på ydelsesbeløbet beregnet i henhold til stk. 1 og 2 inden for de grænser, der er fastsat i bestemmelserne i artikel 35 til 37 i dette kapitel.

4) Den pågældende har fra den kompetente institution i hver af de berørte medlemsstater ret til det højeste ydelsesbeløb af beløbet beregnet i henhold til den nationale lovgivning og beløbet beregnet i henhold til fællesskabsretten.

Artikel 35

Bestemmelser om nedsættelse, midlertidig inddragelse eller bortfald af ydelser ved invaliditet, alderdom eller til efterladte i henhold til medlemsstaternes lovgivning (Antikumulationsregler) - Almindelige bestemmelser

1) Medmindre andet følger af bestemmelserne i dette kapitel finder bestemmelserne i en medlemsstats lovgivning om, at en ydelse skal nedsættes, stilles i bero eller bortfalde, når der samtidig består ret til en ydelse og andre sociale sikringsydelse, som vedrører en og samme tvungne forsikringsperiode, eller andre indtægter, anvendelse, selv om det drejer

sig om ydelser, der er erhvervet i henhold til lovgivningen i en anden medlemsstat, eller om indtægter, der er opnået på en anden medlemsstats område.

2) Såfremt den pågældende modtager ydelser ved invaliditet eller førtidsydelse ved alderdom og samtidig udøver en lønnet beskæftigelse eller selvstændig virksomhed, finder de antikumulationsregler, der er fastsat i en medlemsstats lovgivning, anvendelse, selv om denne beskæftigelse eller virksomhed udøves på en anden medlemsstats område.

3) Sammenfald af ydelser ved invaliditet, alderdom og til efterladte, som beregnes eller udredes på grundlag af forsikrings- og/eller bopælsperioder, der er tilbagelagt af en og samme person, betragtes som sammenfald af ydelser af samme art.

4) Sammenfald af ydelser, der ikke kan betragtes som ydelser af samme art i den i stk. 3 anførte forstand, betragtes som sammenfald af ydelser af forskellig art.

5) Den kompetente institution skal kun tage hensyn til ydelser eller indtægter, der er erhvervet eller opnået i udlandet, såfremt der udtrykkeligt er fastsat bestemmelser herom i den for institutionen gældende lovgivning.

6) Den kompetente institution skal tage hensyn til det ydelsesbeløb, der skal udbetales af en anden medlemsstat inden fradrag af skat, sociale sikringsbidrag og andre individuelle indeholdelser.

7) Den kompetente institution skal ikke tage hensyn til det ydelsesbeløb, der er erhvervet ret til efter lovgivningen i en anden medlemsstat på grundlag af en frivillig eller frivillig fortsat forsikring.

8) Såfremt en enkelt medlemsstat anvender antikumulationsregler, fordi den pågældende modtager ydelser af samme eller af anden art i henhold til andre medlemsstaters lovgivning eller har andre indtægter, der er opnået på andre medlemsstaters område, kan den pågældende ydelse højst nedsættes med et beløb, der svarer til beløbet for de ydelser, der skal udredes efter de andre medlemsstaters lovgivning, eller for de indtægter, der er opnået på disse medlemsstaters område.

Artikel 36

Sammenfald af ydelser af samme art i henhold til lovgivningen i to eller flere medlemsstater - Særlige bestemmelser

1) Bestemmelserne i en medlemsstats lovgivning om nedsættelse, midlertidig inddragelse eller bortfald af ydelser finder ikke anvendelse på en ydelse, der beregnes i henhold til artikel 34, stk. 2 (pro rata).

2) En ydelse, der beregnes i henhold til artikel 34, stk. 1, litra a) - national ydelse - kan udelukkende nedsættes, stilles i bero eller inddrages ved anvendelse af de antikumulationsregler, der er fastsat i en medlemsstats lovgivning, såfremt det drejer sig om:

- a) en ydelse, hvis størrelse ikke afhænger af forsikrings- eller bopælsperiodernes længde, eller
- b) en ydelse, hvis størrelse fastsættes på grundlag af en fiktiv periode, der anses for at være tilbagelagt mellem tidspunktet for forsikringsbegivenhedens indtræden og et senere tidspunkt, når der samtidig består ret til en sådan ydelse og
  - i) enten en ydelse af samme art, medmindre to eller flere medlemsstater har indgået aftale om ikke at medregne samme fiktive periode to eller flere gange
  - ii) eller en ydelse, hvis størrelse ikke afhænger af forsikrings- eller bopælsperiodernes længde.

Artikel 37

Samtidig ret til en eller flere nationale ydelser og en eller flere andre ydelser eller indtægter, når to eller flere medlemsstater er berørt - Særlige bestemmelser

1) Såfremt udbetaling af andre ydelser eller indtægter medfører, at antikumulationsregler finder anvendelse på:

a) to eller flere ydelser, der beregnes i henhold til den nationale lovgivning, skal de kompetente institutioner dividere de beløb, som ikke udbetales ved en streng anvendelse af antikumulationsreglerne, med det antal ydelser, som er omfattet af de nævnte regler;

b) to eller flere ydelser, som beregnes efter pro rata-metoden, skal de kompetente institutioner, med henblik på anvendelsen af antikumulationsreglerne, medregne ydelsen eller ydelserne fra de øvrige medlemsstater eller andre indtægter samt alle andre bestanddele svarende til forholdet mellem de forsikrings- og/eller bopælsperioder, der er taget i betragtning ved den i artikel 34, stk. 2, litra b) omhandlede beregning (pro rata) af de nævnte ydelser;

c) en eller flere ydelser, der beregnes i henhold til den nationale lovgivning, og en eller flere pro rata-ydelser, anvender de kompetente institutioner antikumulationsreglerne:

i) i overensstemmelse med litra a), for så vidt angår de nationale ydelser;

ii) i overensstemmelse med litra b), for så vidt angår pro rata-ydelserne.

2) Den kompetente institution foretager ikke den for de nationale ydelser fastsatte division, hvis den for institutionen gældende lovgivning indeholder bestemmelser om, at andre ydelser og/eller andre indtægter samt alle andre bestanddele skal medregnes med et beløb svarende til forholdet mellem de i artikel 34, stk. 2, litra b) omhandlede forsikringsperioder.

3) Samtlige ovenstående bestemmelser finder tilsvarende anvendelse, såfremt det i en eller flere medlemsstaters lovgivning er fastsat, at en ydelse ikke kan tilkendes i de tilfælde, hvor en person får udbetalt en ydelse af anden art i henhold til lovgivningen i en anden medlemsstat eller har andre indtægter.

Artikel 38

Supplerende bestemmelser om beregning af ydelser

1) For beregningen af det i artikel 34, stk. 2, omhandlede teoretiske beløb og pro rata-beløb gælder følgende regler:

a) Den kompetente institution skal tage den længste forsikringstid i betragtning, der kræves efter den for denne institution gældende lovgivning, såfremt den samlede længde af de forsikrings- og/eller bopælsperioder, der er tilbagelagt efter lovgivningen i samtlige berørte medlemsstater forud for forsikringsbegivenhedens indtræden, overstiger denne længste forsikringstid. Denne bestemmelse finder ikke anvendelse på ydelser, hvis størrelse ikke afhænger af forsikringsperiodernes længde;

b) den kompetente institution medregner sammenfaldende perioder efter de regler, der fastsættes i den i artikel 71 omhandlede gennemførelsesforordning;

c) Såfremt det i en medlemsstats lovgivning er fastsat, at ydelserne beregnes på grundlag af gennemsnitlige, forholdsmæssige, fikserede eller fiktive indtægter, bidrag eller tillæg skal den kompetente institution:

i) fastsætte det gennemsnitlige eller forholdsmæssige beregningsgrundlag for ydelserne udelukkende på grundlag af de forsikringsperioder, der er tilbagelagt efter den for institutionen gældende lovgivning;

ii) med henblik på fastsættelsen af det beløb, der skal beregnes på grundlag af de forsikrings- og/eller bopælsperioder, der er tilbagelagt efter lovgivningen i de øvrige medlemsstater, anvende de samme gennemsnitlige, forholdsmæssige, fikserede eller fiktive bestanddele, der er fastsat eller er konstateret for de forsikringsperioder, der er tilbagelagt efter den for denne institution gældende lovgivning.

2) Det teoretiske ydelsesbeløb, som beregnes på grundlag af de i stk. 1 anførte bestanddele, reguleres og forhøjes, som om den pågældende fortsat og på samme betingelser havde været beskæftiget i den berørte medlemsstat.

Artikel 39

Ydelse af tillæg, når summen af de ydelser, der skal udbetales efter lovgivningen i de enkelte medlemsstater, er lavere end det minimumsbeløb, der er fastsat i lovgivningen i den stat, hvor modtageren er bosat

En person, der modtager ydelser i henhold til dette kapitel, kan ikke få udbetalt et beløb, der er lavere end den minimumsydelse, der for en forsikrings- eller bopælsperiode svarende til samtlige perioder, der efter bestemmelserne i de foregående artikler er taget i betragtning ved ydelsens fastsættelse, er fastsat i lovgivningen i den stat, hvor han er bosat, og efter hvilken lovgivning han har ret til ydelser.

Den kompetente institution i den pågældende stat skal gennem hele det tidsrum, hvor han er bosat i denne stat, udbetale ham et tillæg svarende til forskellen mellem summen af de ydelser, der tilkommer ham i medfør af dette kapitel, og størrelsen af minimumsydelsen.

Artikel 40

Regulering og fornyet beregning af ydelser

1. Såfremt ydelserne i de pågældende medlemsstater ændres med en bestemt procentdel eller et bestemt beløb som følge af stigningen i leveomkostningerne, ændringer i **indtægtsniveauet** eller andre forhold, som giver anledning til regulering, finder en sådan ændring direkte anvendelse på de ydelser, der er fastsat efter artikel 34, uden at der skal foretages fornyet beregning i henhold til nævnte artikel.
2. Derimod skal der, i tilfælde af ændring af reglerne for fastsættelse eller beregning af ydelser, foretages fornyet beregning efter artikel 34.

KAPITEL 4

ARBEJDSULYKKER OG ERHVERVSSYGDOMME

Artikel 41

Ret til naturalydelser og kontantydelse

1. Medmindre andet følger af mere gunstige bestemmelser i stk. 2, finder artiklerne 14, 15, 16, 18, 19 og 26 mutatis mutandis anvendelse på ydelser i anledning af en arbejdsulykke eller erhvervssygdom.
2. En person, der er bosat i en anden medlemsstat end den kompetente stat, og som rammes af en arbejdsulykke eller pådrager sig en erhvervssygdom, har ret til særlige naturalydelser efter ordningen for arbejdsulykker og erhvervssygdomme, der for den kompetente institutions regning udredes af bopælsstedets institution efter den for denne institution gældende lovgivning, som om den pågældende var forsikret efter denne lovgivning.

Artikel 42

Ydelser i anledning af en erhvervssygdom, når den pågældende har været udsat for samme risiko i flere medlemsstater

1. Når en person, der har pådraget sig en erhvervssygdom, har været beskæftiget ved et arbejde, der i kraft af sin art må antages at kunne forårsage den pågældende sygdom, under lovgivningen i to eller flere medlemsstater, skal de ydelser, som den pågældende eller hans efterladte kan gøre krav på, alene tilkendes efter den stats lovgivning, hvis betingelser den pågældende senest har opfyldt, i givet fald under iagttagelse af bestemmelserne i stk. 2 til 4.
2. Såfremt tilkendelse af ydelser for en erhvervssygdom efter en medlemsstats lovgivning er betinget af, at den pågældende sygdom første gang er lægeligt konstateret på dens område, anses denne betingelse for opfyldt, når sygdommen første gang er konstateret på en anden medlemsstats område.
3. Såfremt tilkendelse af ydelser for en erhvervssygdom efter en medlemsstats lovgivning er betinget af, at den pågældende sygdom er konstateret inden for et bestemt tidsrum efter ophøret af den seneste beskæftigelse, som antages at kunne forårsage en sådan sygdom, skal den kompetente institution i den pågældende stat ved undersøgelsen af, hvornår denne seneste beskæftigelse har fundet sted, i fornødent omfang tage hensyn til en under lovgivningen i enhver anden medlemsstat udøvet beskæftigelse af samme art, som om den havde været udøvet under den førstnævnte stats lovgivning.
4. Såfremt tilkendelse af ydelser for en erhvervssygdom efter en medlemsstats lovgivning er betinget af, at en beskæftigelse, der må antages at kunne forårsage den pågældende sygdom, har været udøvet i et tidsrum af en vis varighed, skal den kompetente institution i den pågældende medlemsstat i fornødent omfang medregne perioder, i hvilke en sådan beskæftigelse har været udøvet under lovgivningen i enhver anden medlemsstat, som om den havde været udøvet under den førstnævnte stats lovgivning.

Artikel 43

Beregning af kontantydelse

1. Den kompetente institution i en medlemsstat, efter hvis lovgivning kontantydelse beregnes på grundlag af en gennemsnitsindtægt, fastsætter denne gennemsnitsindtægt alene på grundlag af de konstaterede indtægter i de perioder, der er tilbagelagt efter den nævnte lovgivning.
2. Den kompetente institution i en medlemsstat, efter hvis lovgivning kontantydelse beregnes på grundlag af en fikseret indtægt, skal alene basere beregningen på den fikserede indtægt, eller i givet fald på gennemsnittet af de fikserede indtægter, der svarer til de perioder, der er tilbagelagt efter den nævnte lovgivning.

Artikel 44

Udgifter ved transport af skadelidte

1. Den kompetente institution i en medlemsstat, hvis lovgivning indeholder bestemmelser om overtagelse af udgifterne ved skadelidtes transport, enten til hans bopæl eller til et hospital, afholder sådanne transportudgifter til det tilsvarende sted i en anden medlemsstat, på hvis område skadelidte er bosat.
2. Den kompetente institution i en medlemsstat, hvis lovgivning indeholder bestemmelser om overtagelse af udgifterne ved transport til begravelsessted i tilfælde af skadelidtes død, afholder sådanne transportudgifter til det tilsvarende sted i en anden medlemsstat, på hvis område skadelidte var bosat, da ulykkestilfældet indtraf, efter den for denne institution gældende lovgivning.

Artikel 45

Forværring af en erhvervssygdom, for hvilken der er ydet erstatning

I tilfælde af forværring af en erhvervssygdom, for hvilken skadelidte har modtaget eller modtager erstatning efter en medlemsstats lovgivning, gælder følgende regler:

- a) Såfremt den pågældende ikke efter den første udbetaling af ydelsen har haft en lønnet beskæftigelse eller selvstændig virksomhed i en anden medlemsstat, der må antages at kunne forårsage eller forværre den pågældende sygdom, påhviler det den kompetente institution i den førstnævnte stat at afholde de med ydelserne forbundne udgifter, under hensyntagen til den indtrådte forværring, efter den for denne institution gældende lovgivning;
- b) såfremt den pågældende efter den første udbetaling af ydelsen har haft en sådan beskæftigelse i en anden medlemsstat, påhviler det den kompetente institution i den førstnævnte medlemsstat at afholde de med ydelserne forbundne udgifter uden hensyntagen til den indtrådte forværring, efter den for denne institution gældende lovgivning. Den kompetente institution i den sidstnævnte medlemsstat yder den pågældende et tillæg, hvis størrelse svarer til forskellen mellem de ydelser, der efter den for denne institution gældende lovgivning tilkommer ham efter den indtrådte forværring, og de ydelser, som ville have tilkommet ham, før forværringen indtrådte, efter den for denne institution gældende lovgivning, hvis han havde pådraget sig den pågældende sygdom på et tidspunkt, hvor han var omfattet af denne medlemsstats lovgivning;
- c) en medlemsstats lovbestemmelser om nedsættelse, midlertidig inddragelse eller bortfald af ydelser, finder ikke anvendelse på en person, der ydelser, som er blevet fastsat af institutionerne i to medlemsstater i henhold til litra b).

Artikel 46

Regler for anvendelsen af særbestemmelser i visse lovgivninger

1. Såfremt der i den medlemsstat, på hvis område den pågældende befinder sig, ikke findes nogen forsikring mod arbejdsulykker eller erhvervssygdomme, eller såfremt der ikke under en bestående forsikringsordning er oprettet nogen institution, der udreder naturalydelser, skal disse ydelser udredes af den institution på opholds- eller bopælsstedet, som det påhviler at udrede naturalydelser i sygdomstilfælde.
2. Såfremt helt gratis naturalydelser efter den kompetente stats lovgivning er betinget af, at der gøres brug af arbejdsgiverens lægetjeneste, skal de naturalydelser, der udredes i en anden medlemsstat, anses for udredt gennem en sådan lægetjeneste.
3. Såfremt den kompetente stats lovgivning omfatter en ordning vedrørende arbejdsgiverens forpligtelser, skal de naturalydelser, der udredes i en anden medlemsstat, anses for udredt på den kompetente institutions anmodning.
4. Såfremt den kompetente stats ordning vedrørende erstatning for arbejdsulykker ikke har karakter af en tvungen forsikring, udredes naturalydelserne direkte af arbejdsgiveren eller af det forsikringsorgan, der træder i hans sted.
5. Såfremt tidligere indtrådte eller konstaterede arbejdsulykker eller erhvervssygdomme efter en medlemsstats lovgivning udtrykkeligt eller stiltiende skal tages i betragtning ved fastsættelse af invaliditetsgraden, af retten til ydelser eller af disses størrelse, skal den kompetente institution i den pågældende stat ligeledes tage arbejdsulykker eller erhvervssygdomme, der tidligere er indtruffet eller konstateret under lovgivningen i en anden medlemsstat, i betragtning, som om de var indtruffet eller konstateret under den for denne institution gældende lovgivning.
6. Såfremt senere indtrådte eller konstaterede arbejdsulykker eller erhvervssygdomme efter en medlemsstats lovgivning udtrykkeligt eller stiltiende skal tages i betragtning ved fastsættelse af invaliditetsgraden, af retten til ydelser eller af disses størrelse, skal den kompetente institution i den pågældende stat ligeledes tage arbejdsulykker eller erhvervssygdomme, der senere er indtruffet eller konstateret under lovgivningen i en anden medlemsstat, i betragtning, som om de var indtruffet eller konstateret under den for denne institution gældende lovgivning, på betingelse af, at
  - a) der ikke for den tidligere indtrådte eller konstaterede arbejdsulykke eller erhvervssygdom er tilkendt erstatning i henhold til den for institutionen gældende lovgivning, og at
  - b) der for den senere indtrådte eller konstaterede arbejdsulykke eller erhvervssygdom, uanset bestemmelserne i stk. 5, ikke tilkendes erstatning i henhold til den i den anden medlemsstat gældende lovgivning, under hvilken ulykken eller sygdommen er indtrådt eller konstateret.

Artikel 47

Gældende ordning i tilfælde af flere ordninger i bopæls- eller opholdslandet - Tidsbegrænsning af ydelser

1. Såfremt lovgivningen i opholds- eller bopælslandet omfatter flere forsikringsordninger, er det ordningen for arbejdere i stålindustrien, der skal finde anvendelse på skadelidte, der opholder sig eller er bosat i en anden medlemsstat end den kompetente stat. Såfremt den nævnte lovgivning omfatter en særordning for personer beskæftiget i miner eller dermed ligestillede virksomheder, finder denne ordning dog anvendelse på nævnte kategori af beskæftigede, når den institution på opholds- eller bopælsstedet, som de pågældende retter henvendelse til, er ansvarlig for administrationen af denne ordning.
2. Såfremt tilkendelse af ydelser efter en medlemsstats lovgivning er tidsbegrænset, kan den institution, for hvilken denne lovgivning gælder, medregne det tidsrum, i hvilket ydelserne allerede er blevet udredt af institutionen i en anden medlemsstat.

KAPITEL 5

ARBEJDSLØSHED

Artikel 48

Særlig bestemmelse om sammenlægning af forsikringsperioder, beskæftigelsesperioder eller perioder med selvstændig virksomhed

1. Den kompetente institution i en medlemsstat, efter hvis lovgivning erhvervelse, bevarelse eller generhvervelse af ret til ydelser er betinget af, at der er tilbagelagt enten forsikringsperioder, beskæftigelsesperioder eller perioder med selvstændig virksomhed, skal i fornødent omfang medregne forsikringsperioder, beskæftigelsesperioder eller perioder med selvstændig virksomhed, der er tilbagelagt efter enhver anden medlemsstats lovgivning, som om det drejede sig om forsikringsperioder, beskæftigelsesperioder eller perioder med selvstændig virksomhed, der var tilbagelagt efter den for denne institution gældende lovgivning.

Når retten til ydelser i henhold til gældende lovgivning er betinget af, at der er tilbagelagt forsikringsperioder, medregnes beskæftigelsesperioder eller perioder med selvstændig virksomhed, der er tilbagelagt efter lovgivningen i en anden medlemsstat, dog kun, hvis disse perioder ville være blevet anset for forsikringsperioder, hvis de havde været tilbagelagt efter denne lovgivning.

2. Anvendelsen af bestemmelserne i stk. 1 er betinget af, at den pågældende senest har tilbagelagt enten

- forsikringsperioder, eller
- beskæftigelsesperioder, eller
- perioder med selvstændig virksomhed

efter den lovgivning, i henhold til hvilken der ansøges om ydelser.

3. Når det tidsrum, for hvilket ydelserne tilkendes, er afhængigt af længden af forsikringsperioderne, beskæftigelsesperioderne eller perioderne med selvstændig virksomhed, finder bestemmelserne i stk. 1 anvendelse.

Artikel 49

Beregning af ydelserne

Den kompetente institution i en medlemsstat, hvor lovgivningen bestemmer, at ydelserne beregnes på grundlag af størrelsen af den tidligere indtægt, skal som grundlag for beregningen kun benytte den indtægt, som den pågældende har haft under sin seneste beskæftigelse eller virksomhed under denne lovgivning. Hvis den pågældendes seneste beskæftigelse eller virksomhed under denne lovgivning ikke har været i mindst fire uger, beregnes ydelserne dog på grundlag af den indtægt, der på det sted, hvor den kompetente institution er beliggende, sædvanligt opnås for en beskæftigelse eller virksomhed, der svarer til eller kan sammenlignes med den, han senest har udøvet under lovgivningen i en anden medlemsstat.

Artikel 50

Arbejdsløse, som rejser til en anden medlemsstat end den kompetente stat

1. En arbejdsløs forsikringstager, som rejser til en anden medlemsstat, for at søge beskæftigelse, bevarer retten til kontantydelse ved arbejdsløshed på følgende betingelser og inden for følgende grænser:

a) Han skal før sin afrejse have været tilmeldt som arbejdssøgende og have stået til rådighed for arbejdsformidlingen i den kompetente stat i mindst fire uger, efter at han blev arbejdsløs. Det kompetente arbejdsformidlingskontor eller den kompetente institution kan dog give samtykke til, at han rejser inden udløbet af denne frist;

b) han skal inden syv dage efter det tidspunkt, hvor han ophørte med at stå til rådighed for arbejdsformidlingen i den stat, han har forladt, tilmelde sig som arbejdssøgende ved arbejdsformidlingen i den medlemsstat, hvortil han rejser, underkaste sig den dér bestående kontrol og overholde de betingelser, der er fastsat i denne stats lovgivning. I undtagelsestilfælde kan det kompetente arbejdsformidlingskontor eller den kompetente institution forlænge denne frist;

c) han skal overholde de betingelser vedrørende ret til andre ydelser ved arbejdsløshed end de i stk. 2 omhandlede kontantydelse, der er fastsat i lovgivningen i den stat, som han rejser til for at søge beskæftigelse;

d) retten til ydelser bevares i højst tre måneder, regnet fra det tidspunkt, da den arbejdsløse ophørte med at stå til rådighed for arbejdsformidlingen i den stat, han har forladt, dog således at det samlede tidsrum, for hvilket der tilkendes ydelser, ikke kan overstige det tidsrum, for hvilket den pågældende har ret til ydelser i medfør af den nævnte stats lovgivning. Ydelserne udredes af den kompetente institution efter den for institutionen gældende lovgivning og til udgift for denne institution.

2. Den i stk. 1 omhandlede person har i den medlemsstat, hvortil han rejser for at søge beskæftigelse, ret til andre ydelser ved arbejdsløshed end kontantydelse, som har til formål at fremme adgangen til arbejdsmarkedet, på samme betingelser som statens egne borgere, som modtager ydelser ved arbejdsløshed i den i denne forordning anførte forstand. Retten til ydelser er betinget af, at betingelserne i lovgivningen i den stat, hvor den arbejdsløse søger beskæftigelse, overholdes, og ydelserne udredes af denne stat og for denne stats regning.

3. Såfremt den pågældende vender tilbage til den kompetente stat inden udløbet af den periode, i hvilken han efter bestemmelserne i stk. 1, litra d), har ret til ydelser, er han fortsat berettiget til ydelser efter denne stats lovgivning. Såfremt han ikke vender tilbage til den kompetente stat inden udløbet af nævnte periode, mister han enhver ret til ydelser efter denne stats lovgivning. I undtagelsestilfælde kan det kompetente arbejdsformidlingskontor eller den kompetente institution forlænge denne frist.

4. Reglerne for samarbejde og gensidig bistand mellem institutionerne og kontorerne i den kompetente stat og i den stat, hvortil den pågældende rejser for at søge beskæftigelse, fastsættes i den i artikel 71 omhandlede gennemførelsesforordning.

Artikel 51

Arbejdsløse, som under deres seneste beskæftigelse var bosat i en anden medlemsstat end den kompetente stat

En arbejdsløs forsikringstager, som under sin seneste beskæftigelse eller virksomhed var bosat i en anden medlemsstat end den kompetente stat, og som stiller sig til rådighed for arbejdsformidlingen i den stat, hvor han er bosat, har ret til ydelser, der udredes af den kompetente institution efter lovgivningen i den kompetente stat, som om han stod til rådighed for arbejdsformidlingen i denne stat.

KAPITEL 6

EFTERLØN

Artikel 52

Særlig bestemmelse om sammenlægning af forsikrings- eller beskæftigelsesperioder

1. Den kompetente institution i en medlemsstat, efter hvis lovgivning erhvervelse, bevarelse eller generhvervelse af ret til ydelser er betinget af, at der er tilbagelagt enten forsikrings- eller beskæftigelsesperioder, skal i fornødent omfang medregne forsikrings- eller beskæftigelsesperioder, der er tilbagelagt efter enhver anden medlemsstats lovgivning, som om det drejede sig om forsikrings- eller beskæftigelsesperioder, der var tilbagelagt efter den for denne institution gældende lovgivning.

Når retten til ydelser i henhold til gældende lovgivning er betinget af, at der er tilbagelagt forsikringsperioder, medregnes beskæftigelsesperioder, der er tilbagelagt efter lovgivningen i en anden medlemsstat, dog kun, hvis disse perioder ville være blevet anset for forsikringsperioder, hvis de havde været tilbagelagt efter denne lovgivning.

2. Anvendelsen af bestemmelserne i stk. 1 er betinget af, at den pågældende senest har tilbagelagt enten

- forsikringsperioder, eller
- beskæftigelsesperioder

efter den lovgivning, i henhold til hvilken der ansøges om ydelser.

KAPITEL 7

FAMILIEYDELSER, YDELSER TIL BØRN, DER FORSØRGES AF PENSIONISTER, YDELSER TIL BØRN, DER HAR MISTET EN AF FORÆLDRENE ELLER DEM BEGGE

Artikel 53

Prioritetsregler ved samtidig ret til flere ydelser

Når der i løbet af samme periode og for samme familiemedlem består ret til familieydelser, ydelser til børn, der har mistet en af forældrene eller dem begge, eller ydelser til børn, der forsørges af pensionister, fra flere medlemsstater i henhold til lovgivningen i disse stater eller i henhold til denne forordning, udbetaler den kompetente institution i den medlemsstat, i hvis lovgivning er fastsat det højeste ydelsesbeløb, dette beløb i sin helhed. Udgifterne fordeles ligeligt mellem de berørte medlemsstater i form af refusioner.

Artikel 54

Udbetaling af ydelser - Den person, som forsørger familiemedlemmerne

Såfremt den person, til hvem familieydelse, ydelserne til børn, der har mistet en af forældrene eller dem begge, eller ydelserne til børn, der forsørges af pensionister, skal udbetales, ikke anvender dem til familiemedlemmernes underhold, skal den kompetente institution udbetale disse ydelser med frigørende virkning til den fysiske eller juridiske person, som faktisk forsørger familiemedlemmerne.

KAPITEL 8

SÆRLIGE YDELSER

Artikel 55

1. Dette kapitel finder anvendelse på ikke-bidragspligtige kontantydelse, hvis betingelser for tilkendelse er knyttet til en særlig økonomisk og social kontekst, og som:

a) tilkendes på grundlag af en trangsvurdering, eller som

b) udelukkende har til formål at sikre særlige beskyttelse af handicappede

forudsat, at disse ydelser er optegnet i bilag I.

2. Uanset de øvrige bestemmelser i denne forordning har personer, som er omfattet af denne forordning, kun ret til de i stk. 1 omhandlede særlige ydelser i den medlemsstat, hvor de er bosat, og i henhold til lovgivningen i denne stat. Ydelserne udredes af institutionen på bopælsstedet og til udgift for denne institution.

3. Den kompetente institution i en medlemsstat, efter hvis lovgivning retten til de i stk. 1 omhandlede ydelser er betinget af, at der er tilbagelagt bopælsperioder, skal i fornødent omfang medregne bopælsperioder, der er tilbagelagt i enhver anden medlemsstat, som om det drejede sig om bopælsperioder, der var tilbagelagt i førstnævnte medlemsstat.

4. Såfremt tilkendelse af de i stk. 1 omhandlede ydelser til invalider eller handicappede efter en medlemsstats lovgivning er betinget af, at invaliditeten eller handicappet første gang er konstateret på denne stats område, anses denne betingelse for opfyldt, når invaliditeten eller handicappet første gang er konstateret på en anden medlemsstats område.

AFSNIT IV

DEN ADMINISTRATIVE KOMMISSION FOR KOORDINERINGEN AF DE SOCIALE SIKRINGSORDNINGER

Artikel 56

Sammensætning og virksomhed

1. Den Administrative Kommission for Koordineringen af De Sociale Sikringsordninger, i det følgende benævnt »Den Administrative Kommission«, der er oprettet under Kommissionen, består af en regeringsrepræsentant for hver af medlemsstaterne, eventuelt bistået af tekniske rådgivere. En repræsentant for Kommissionen deltager i Den Administrative Kommissions møder, med status som rådgiver.
2. Vedtægterne for Den Administrative Kommission fastsættes af dens medlemmer ved overenskomst mellem disse.
3. Den Administrative Kommissions sekretariatsforretninger varetages af Kommissionen.

Artikel 57

Den Administrative Kommissions opgaver

Den Administrative Kommission har til opgave at

- a) behandle ethvert administrativt spørgsmål eller fortolkningsspørgsmål, der opstår i forbindelse med bestemmelserne i denne forordning og senere forordninger eller med enhver overenskomst eller ordning, der træffes inden for rammerne af disse forordninger, uden at dette berører de pågældende myndigheders, institutioners eller enkeltpersoners ret til at benytte sig af de procedurer og domstole, der er fastsat i medlemsstaternes lovgivning, i denne forordning eller i traktaten;
- b) fremme og udvikle samarbejdet mellem medlemsstaterne på den sociale sikrings område;
- c) modernisere procedurerne for dataudveksling, især ved at tilpasse informationsstrømmen mellem institutionerne til telematikudveksling under hensyntagen til udviklingen inden for databehandling i de enkelte medlemsstater; Den Administrative Kommission fastsætter de fælles arkitekturregler for telematiktjenesterne, især med hensyn til sikkerhed og anvendelse af normer; den fastsætter bestemmelser om funktionen af den fælles del af telematiktjenesterne;

- d) udøve enhver anden funktion, der i medfør af denne forordning og senere forordninger eller enhver overenskomst eller ordning, der måtte blive truffet inden for rammerne af disse forordninger, henhører under dens kompetence;
- c) fremsætte forslag for Kommissionen med henblik på udarbejdelse af fremtidige forordninger samt med henblik på ændring af denne forordning og senere forordninger.

Artikel 58

Det Tekniske Udvalg for Databehandling

1. Et teknisk udvalg for databehandling, i det følgende benævnte "Det Tekniske Udvalg" oprettes under Den Administrative Kommission. Det Tekniske Udvalg aflægger beretninger og forelægger en begrundet udtalelse, før Den Administrative Kommission træffer de i artikel 57, litra c) nævnte afgørelser. Reglerne for Det Tekniske Udvalgs virksomhed og sammensætning fastsættes af Den Administrative Kommission.
2. Det Tekniske Udvalg har til opgave at
  - a) indsamle den relevante tekniske dokumentation og foretage de nødvendige undersøgelser og arbejder for udførelsen af dets opgaver;
  - b) forelægge Den Administrative Kommission de beretninger og begrundede udtalelser, der er nævnt i stk. 1;
  - c) udføre alle opgaver og undersøgelser i spørgsmål, der forelægges af Den Administrative Kommission.

AFSNIT V

FORSKELLIGE BESTEMMELSER

Artikel 59

Samarbejde mellem de kompetente myndigheder

1. De kompetente myndigheder i medlemsstaterne skal underrette hinanden om:
  - a) foranstaltninger, de har truffet med henblik på anvendelsen af denne forordning;
  - b) ændringer i deres lovgivning, som må antages at berøre anvendelsen af denne forordning.
2. Medlemsstaternes myndigheder og institutioner skal med henblik på anvendelsen af denne forordning yde hinanden bistand, som om det drejede sig om anvendelsen af deres egen lovgivning. Den gensidige administrative bistand ydes i princippet vederlagsfrit af de nævnte myndigheder og institutioner. De kompetente myndigheder i medlemsstaterne kan dog aftale, at visse udgifter skal være genstand for refusion.
3. Medlemsstaternes myndigheder og institutioner kan med henblik på anvendelsen af denne forordning forhandle direkte med hinanden samt med de pågældende personer eller deres repræsentanter.
4. En medlemsstats myndigheder, institutioner og domstole kan ikke afvise begæringer eller andre dokumenter, der forelægges dem, med den begrundelse, at de er affattet på en anden medlemsstats officielle sprog.

Artikel 60

Beskyttelse af personoplysninger

1. Når myndighederne eller institutionerne i en medlemsstat i henhold til denne forordning eller den i artikel 71 omhandlede gennemførelsesforordning meddeler myndighederne eller institutionerne i en anden medlemsstat personoplysninger, er denne meddelelse omfattet af lovbestemmelserne om databeskyttelse i den medlemsstat, som fremsender dem. Enhver senere meddelelse samt dataenes lagring, ændring og sletning er omfattet af bestemmelserne i lovgivningen om databeskyttelse i den medlemsstat, som modtager dem.
2. Fremsendelse af data i henhold til denne forordning og gennemførelsesforordningen fra en medlemsstat til en anden skal ske under iagttagelse af fællesskabsbestemmelserne om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger.

Artikel 61

Elektronisk databehandling

1 Medlemsstaterne vil gradvist anvende telematiktjenester til udveksling af data mellem de sociale sikringsinstitutioner, der er nødvendige for forordningens og gennemførelsesforordningens anvendelse. Formålet med anvendelsen af telematiktjenester er at muliggøre en effektiv anvendelse af forordningen og gennemførelsesforordningen og at fremskynde tilkendelsen og udbetalingen af ydelser. Kommissionen støtter aktiviteter af fælles interesse fra det tidspunkt, hvor medlemsstaterne etablerer disse telematiktjenester.

2. Hver medlemsstat er ansvarlig for sin egen del af telematiktjenesterne under iagttagelse af fællesskabsbestemmelserne om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger.

3. En elektronisk meddelelse, som fremsendes af en institution i overensstemmelse med bestemmelserne i denne forordning og i gennemførelsesforordningen, kan ikke afvises af nogen myndighed eller institution i en anden medlemsstat med den begrundelse, at den er blevet modtaget elektronisk, når modtagerinstitutionen har erklæret sig rede til at modtage elektroniske meddelelser. Gengivelse eller registrering af sådanne meddelelser betragtes som værende en korrekt gengivelse af det originale dokument eller registrering af de data, det vedrører, indtil det modsatte bevises.

En elektronisk meddelelse anses for gyldig, hvis det computersystem, hvori meddelelsen er registreret, indeholder de fornødne sikkerhedsforanstaltninger til at forhindre enhver ændring, videregivelse eller adgang til registreringen. Det skal til enhver tid være muligt at gengive de registrerede data i en direkte letlæselig form. Når en elektronisk meddelelse overføres fra en institution til en anden, skal der træffes de fornødne sikkerhedsforanstaltninger i overensstemmelse med fællesskabsbestemmelserne om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger.

Artikel 62

Finansiering af foranstaltninger på det sociale sikringsområde

Inden for rammerne af denne forordning kan Kommissionen finansiere:

- *Foranstaltninger*, der har til formål at forbedre udvekslingen af data mellem myndighederne og de sociale sikringsinstitutioner i medlemsstaterne, herunder elektronisk dataudveksling;
- *alle andre foranstaltninger så som undersøgelser og ekspertmøder samt foranstaltninger*, der har til formål at oplyse borgerne og de berørte faggrupper om de rettigheder, der følger af denne forordning, især ved hjælp af publikationer og afholdelse af konferencer og seminarer.

Artikel 63

Fritagelse for eller nedsættelse af afgifter eller gebyrer - Fritagelse for legalisering

1 Enhver i en medlemsstats lovgivning fastsat fritagelse for eller nedsættelse af afgifter, stempel-, rets- eller registreringsgebyrer for akter eller dokumenter, der kan kræves fremlagt i henhold til den pågældende stats lovgivning, udvides til også at omfatte tilsvarende akter og dokumenter, der kan kræves fremlagt i henhold til en anden medlemsstats lovgivning eller i henhold til denne forordning.

2 Attester, dokumenter og akter af enhver art, der kan kræves fremlagt i forbindelse med anvendelsen af denne forordning, er fritaget for legalisering af diplomatiske eller konsulære myndigheder.

Artikel 64

Begæringer, erklæringer, klage eller appel indgivet til en myndighed, institution eller domstol i en anden medlemsstat end den kompetente stat

Begæringer, erklæringer, klager eller appel, der i medfør af en medlemsstats lovgivning skal være indgivet til en myndighed, en institution eller en domstol i den pågældende stat inden en bestemt frist, skal anses for rettidigt indgivet, såfremt de inden for samme frist er indgivet til en tilsvarende myndighed, institution eller domstol i en anden medlemsstat. I så fald skal den myndighed, institution eller domstol, der har modtaget nævnte begæringer, erklæringer, klage eller appel, straks oversende dem, enten direkte eller gennem de kompetente myndigheder i de pågældende medlemsstater, til den kompetente myndighed, institution eller domstol i den førstnævnte stat. Datoen for indgivelse af disse begæringer, erklæringer, klage eller appel til en myndighed, institution eller domstol i den sidstnævnte stat skal anses for at være datoen for deres indgivelse til den kompetente myndighed, institution eller domstol, der skal behandle dem.

Artikel 65

Lægeundersøgelser

1 De i en medlemsstats lovgivning foreskrevne lægeundersøgelser kan på den kompetente institutions anmodning foretages på en anden medlemsstats område af institutionen på det sted, hvor ydelsesmodtageren har ophold eller bopæl, på de betingelser, der er fastsat i den i artikel 71 omhandlede gennemførelsesforordning, eller, såfremt denne ikke indeholder bestemmelser herom, på de betingelser, der er aftalt mellem de kompetente myndigheder i de pågældende medlemsstater.

2. Lægeundersøgelser, der foretages på de i stk. 1 fastsatte betingelser, anses for foretaget på den kompetente stats område.

Artikel 66

Overførsler fra en medlemsstat til en anden af skyldige beløb i henhold til denne forordning

Pengeoverførsler, der foretages i henhold til denne forordning, skal i givet fald ske i overensstemmelse med de aftaler herom, der på tidspunktet for overførslen er gældende mellem de pågældende medlemsstater. Hvor der ikke består sådanne aftaler mellem to medlemsstater, skal de kompetente myndigheder i disse stater eller de myndigheder, hvorunder internationale betalinger henhører, aftale de fornødne foranstaltninger til gennemførelse af sådanne overførsler.

Artikel 67

Særregler for anvendelsen af visse medlemsstaters lovgivning

Særregler for anvendelsen af visse medlemsstaters lovgivning, som er nødvendige for at sikre de rettigheder, der følger af denne forordning, eller lovgivning, som indeholder gunstigere bestemmelser for de pågældende, er anført i bilag II.

Artikel 68

Inddrivelse af bidrag og tilbagesøgning af ydelser

1. Skyldige bidrag til en medlemsstats institution kan inddrives, og ydelser, der med urette er blevet udbetalt af en medlemsstats institution, kan tilbagesøges på en anden medlemsstats område efter den administrative procedure og med de garantier og fortrinsrettigheder, som gælder for inddrivelse af skyldige bidrag og tilbagesøgning af ydelser, der med urette er blevet udbetalt af den tilsvarende institution i den sidstnævnte stat.
2. Retskraftige afgørelser fra domstole og administrative myndigheder om inddrivelse af bidrag, renter og omkostninger eller tilbagesøgning af uberettigede ydelser i henhold til en medlemsstats lovgivning, som ikke længere kan indankes, fuldbyrdes efter anmodning fra den kompetente institution på en anden medlemsstats område ifølge gældende retsmidler i denne stat. Retskraftige afgørelser kan fuldbyrdes i den medlemsstat, hvor den institution, der af den kompetente institution får forelagt en begæring, er beliggende, såfremt der er hjemmel herfor i denne stats lovgivning.
3. Ved tvangsfuldbyrdelse samt i konkurs- og akkordforhandlinger vil krav, som en medlemsstats institution har, i en anden medlemsstat have samme fortrinsrettigheder, som tilsvarende krav ville have i henhold til denne stats lovgivning.
4. Reglerne til gennemførelse af bestemmelserne i denne artikel fastsættes om fornødent i den i artikel 71 omhandlede gennemførelsesforordning eller ved aftaler mellem medlemsstaterne.

Artikel 69

Forpligtede institutioners krav over for en erstatningspligtig tredjemand

1. Såfremt en person modtager ydelser efter en medlemsstats lovgivning for en skade, der skyldes en begivenhed indtruffet på en anden medlemsstats område, gælder følgende regler for den forpligtede institutions eventuelle krav over for en erstatningspligtig tredjemand:

a) Når den forpligtede institution efter den for denne institution gældende lovgivning er indtrådt i de krav, som modtageren har over for tredjemand, skal enhver medlemsstat anerkende denne indtræden;

b) når den forpligtede institution har et selvstændigt krav over for tredjemand, skal enhver medlemsstat anerkende dette krav.

2. Såfremt en person modtager ydelser i medfør af en medlemsstats lovgivning for en skade, der skyldes en begivenhed indtruffet på en anden medlemsstats område, gælder de regler i den nævnte lovgivning, som bestemmer, i hvilke tilfælde arbejdsgivere eller de af dem beskæftigede arbejdstagere er fritaget for civilretligt ansvar, i forhold til den pågældende person eller til den kompetente institution.

Bestemmelserne i stk. 1 finder tilsvarende anvendelse på den forpligtede institutions eventuelle krav over for en arbejdsgiver eller de af denne beskæftigede arbejdstagere, i de tilfælde, hvor det ikke kan udelukkes, at de pågældende er erstatningspligtige.

3. Når to eller flere medlemsstater eller de kompetente myndigheder i disse stater i henhold til artikel 26, stk. 2 har indgået aftale om afkald på refusion mellem de under deres kompetence hørende institutioner, gælder følgende regler om eventuelle krav over for en ansvarlig tredjemand:

a) Såfremt institutionen i opholds- eller bopælsstaten tilkender en person ydelser for en skade, der er indtrådt på den pågældende stats område, kan denne institution i henhold til den for institutionen gældende lovgivning indtræde i krav eller gøre et selvstændigt krav gældende over for en erstatningspligtig tredjemand;

b) ved anvendelsen af litra a):

i) betragtes ydelsesmodtageren som tilknyttet institutionen på opholds- eller bopælsstedet, og

ii) denne institution anses for at være den institution, som det påhviler at udrede ydelsen;

c) bestemmelserne i stk. 1 og 2 finder fortsat anvendelse på ydelser, der ikke er omfattet af den i dette stykke nævnte aftale om afkald på refusion.

AFSNIT VI

OVERGANGSBESTEMMELSER OG AFSLUTTENDE BESTEMMELSER

Artikel 70

Overgangsbestemmelser

1. Denne forordning begrundes ikke ret til ydelser for noget tidsrum, der ligger forud for datoen for dens anvendelse i den pågældende medlemsstat.
2. Enhver forsikringsperiode samt i givet fald enhver beskæftigelses- eller bopælsperiode eller periode med selvstændig virksomhed, der er tilbagelagt efter en medlemsstats lovgivning forud for datoen for denne forordnings anvendelse i den pågældende medlemsstat, tages i betragtning ved afgørelsen af ret til ydelser efter denne forordning.
3. Rettigheder kan erhverves i medfør af denne forordning, selv om de vedrører en begivenhed, der er indtruffet før forordningen kom til anvendelse i den pågældende medlemsstat, jf. dog bestemmelsen i stk. 1.
4. Enhver ydelse, som på grund af den pågældendes nationalitet eller bopæl ikke har været fastsat, eller hvis udbetaling har været stillet i bero, skal efter den pågældendes anmodning fastsættes eller udbetales på ny fra datoen for forordningens anvendelse i den pågældende medlemsstat, medmindre tidligere anerkendte rettigheder har givet anledning til udbetaling af en kapitalydelse.
5. De rettigheder, der tilkommer personer, som før denne forordning kom til anvendelse i den pågældende medlemsstat har fået tillagt en pension eller rente, kan efter de pågældendes anmodning tages op til revision under hensyntagen til denne forordnings bestemmelser.
6. Såfremt den i stk. 4 eller stk. 5 omhandlede anmodning fremsættes inden udløbet af to år efter, at denne forordning kom til anvendelse i den pågældende medlemsstat, erhverves rettigheder i medfør af denne forordning med virkning fra dette tidspunkt, uden at nogen medlemsstats lovbestemmelser om bortfald eller forældelse af rettigheder kan gøres gældende over for de pågældende.
7. Såfremt den i stk. 4 eller stk. 5 omhandlede anmodning fremsættes inden udløbet af to år efter, at denne forordning kom til anvendelse i den pågældende medlemsstat, erhverves rettigheder, der ikke er bortfaldet eller forældet, fra datoen for anmodningens indgivelse, med forbehold af gunstigere bestemmelser i en medlemsstats lovgivning.
8. Såfremt en person ved anvendelse af denne forordning bliver omfattet af en anden medlemsstats lovgivning end den lovgivning, som han var omfattet af i henhold til bestemmelserne i forordning (EØF) nr. 1408/71, vil denne person kun blive omfattet af lovgivningen i denne anden medlemsstat, hvis han anmoder herom. Anmodningen skal indgives til den kompetente institution i den medlemsstat, hvis lovgivning finder anvendelse i henhold til forordning (EØF) nr. 1408/71, inden udløbet af to år efter datoen for denne forordnings anvendelse.

Artikel 71

Gennemførelsesforordning

De nærmere regler for denne forordnings gennemførelse fastsættes i en senere forordning. Denne gennemførelsesforordning skal udstedes senest et år efter udstedelsen af denne forordning.

Artikel 72

Ikrafttrædelse

Denne forordning træder i kraft tyve dage efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*. Den finder anvendelse fra datoen for den i artikel 71 omhandlede gennemførelsesforordnings ikrafttrædelse.

Artikel 73

Ophævelse

Rådets forordning (EØF) nr. 1408/71 af 14. juni 1971⁸ om anvendelse af de sociale sikringsordninger på arbejdstagere, selvstændige erhvervsdrivende og deres familiemedlemmer, der flytter inden for Fællesskabet, og Rådets forordning (EØF) nr. 574/72⁹ af 21. marts 1972 om regler til gennemførelse af forordning (EØF) nr. 1408/71 om anvendelse af de sociale sikringsordninger på arbejdstagere, selvstændige erhvervsdrivende og deres familiemedlemmer, der flytter inden for Fællesskabet, ophæves.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

---

⁸ EFT nr. L 149 af 5.7.1971, s. 2. Forordning senest ændret ved ...

⁹ EFT nr. L 74 af 27.3.1972, s. 1. Forordning senest ændret ved ...

BILAG I
(Artikel 55)
Særlige ydelser

A. Belgien

.....

B. Danmark

.....

C. Tyskland

.....

D. Spanien

.....

E. Frankrig

.....

F. Grækenland

.....

G. Irland

.....

H. Italien

.....

I. Luxembourg

.....

J. Nederlandene

.....

K. Østrig

.....

L. Portugal

.....

M. Finland

.....

N. Sverige

.....

O. Det Forenede Kongerige

.....

.....

.....

BILAG II

(Artikel 67)

Særregler for anvendelsen af visse medlemsstaters lovgivning

A. Belgien

.....

B. Danmark

.....

C. Tyskland

.....

D. Spanien

.....

E. Frankrig

.....

F. Grækenland

.....

G. Irland

.....

H. Italien

.....

I. Luxembourg

.....

J. Nederlandene

.....

K. Østrig

.....

L. Portugal

M. Finland

.....

N. Sverige

.....

O. Det Forenede Kongerige

.....

1. **FORANSTALTNINGENS BETEGNELSE:** Forslag om en forenkling af fællesskabsbestemmelserne om koordinering af de sociale sikringsordninger (forenkling af forordningerne (EØF) nr. 1408/71 og nr. 574/72, senest ændret ved forordning nr. 1606/98 af 29. juni 1998, EFT L 209, s. 1) og særlig artikel 62.

2. **BUDGETPOST:** B-34110 (del vedrørende forordningerne (EØF) nr. 1408/71 og nr. 574/72, V/E/3), del A (afsnit A1, A2, A4, A5, A7: personaleudgifter), A-7031 (udvalgsmøder i henhold til forslagens artikel 56-58).

3. **RETSGRUNDLAG:** Traktatens artikel 8A, 48, 51 og 235.

4. **BESKRIVELSE AF FORANSTALTNINGEN:**

4.1 Foranstaltningens generelle mål: Dette forslag har til formål at forenkle fællesskabsbestemmelserne om koordinering af de nationale sociale sikringsordninger. Den administrative opfølgning af forordningens gennemførelse varetages af Europa-Kommissionen (kontor V/E/3), samt af Den Administrative Kommission for Vandrende Arbejdstageres Sociale Sikring og Det Tekniske Udvalg for Databehandling (jf. forslagens artikel 56-58), hvad angår de nationale problemer. For at fremme den administrative opfølgning af forordningen og for at give de personer, som har gjort brug af deres rettigheder i henhold til traktatens artikel 8A og 48, en bedre service, er det nødvendigt at iværksætte foranstaltninger med henblik på at forbedre udvekslingen af data mellem medlemsstaternes myndigheder og sociale sikringsinstitutioner, herunder elektronisk dataudveksling, og andre foranstaltninger så som undersøgelser og ekspertmøder, samt foranstaltninger, der har til formål at oplyse borgerne og de berørte faggrupper om de rettigheder, der følger af denne forordning, især ved hjælp af publikationer og afholdelse af konferencer og seminarer (jf. forslagens artikel 62).

4.2 Foranstaltningens varighed og nærmere bestemmelser for dens forlængelse.

Ubestemt varighed.

5. **KLASSIFIKATION AF UDGIFTERNE/INDTÆGTERNE**

5.1 ~~Obligatoriske udgifter/ikke-obligatoriske udgifter~~

5.2 ~~Opdelte bevillinger/ikke-opdelte bevillinger~~

5.3 *Indtægtstype: Ingen.*

6. **UDGIFTERNES/INDTÆGTERNES ART**

- 100% tilskud;
- tilskud til samfinansiering med andre kilder fra den offentlige og/eller private sektor;
- rentegodtgørelser;

- andre markeder (især vedrørende publikationer, afholdelse af seminarer og konferencer samt undersøgelser);
- kræves der for økonomisk vellykkede projekter hel eller delvis tilbagebetaling af Fællesskabets støtte? Nej
- indbærer den foreslåede foranstaltning en ændring af indtægtsniveauet? I bekræftende fald, hvori består ændringen, og hvilken indtægtstype drejer det sig om? Nej

7. FINANSIELLE VIRKNINGER

7.1 Metode for omkostningsberegning (forhold mellem enhedsomkostninger og samlede omkostninger): Overslag baseret på de foregående års udgifter.

7.2 Omkostningernes fordeling på de enkelte elementer

Forpligtelsesbevilling i mio. ECU (løbende priser)

Fordeling	År n						n + 5 og flg. regnskabsår	I alt
		n + 1	n + 2	n + 3	n + 4			
Tilskud konferencer	0,3	0,35	0,35	0,35	0,35	0,35	2,05	
Tilskud udveksling	0,1	0,15	0,15	0,15	0,15	0,15	0,85	
Tilskud projekter TU	0,2	0,2	0,2	0,2	0,2	0,2	1,2	
Netværk	0,2	0,2	0,2	0,2	0,2	0,2	1,2	
Publikation	0,1	0,1	0,1	0,1	0,1	0,1	0,6	
Faglig bistand	0,2	0,2	0,2	0,2	0,2	0,2	1,2	
I alt	1,1	1,2	1,2	1,2	1,2	1,2	7,1	

7.3 Driftsudgifter til undersøgelser, ekspertmøder osv., der er dækket via del B i budgettet

Forpligtelsesbevilling i mio. ECU (løbende priser)

	År n						n + 5 og flg. regnskabsår	I alt
		n + 1	n + 2	n + 3	n + 4			
Undersøgelser Ekspertmøder Konferencer og kongresser Oplysning og publikationer	0,1	0,1	0,1	0,1	0,1	0,1	0,6	
I alt	0,1	0,1	0,1	0,1	0,1	0,1	0,6	

7.4 Forfaldsplan for forpligtelsesbevillinger/betalingsbevillinger

Forpligtelsesbevilling i mio. ECU

	År n	n + 1	n + 2	n + 3	n + 4	n + 5 og flg. regn- skabsår	I alt
Forpligtelsesbevilling	1,1	1,2	1,2	1,2	1,2	1,2	7,1
Betalingsbevilling							
år	0,8						
n + 1		1,2					
n + 2			1,2				
n + 3				1,2			
n + 4					1,2		
n + 5							
og flg. regnskabsår						1,5	
I alt	0,8	1,2	1,2	1,2	1,2	1,5	7,1

8. FORHOLDSREGLER MOD SVIG

- Særlige forholdsregler mod svig: Bestemmelserne i finansforordningen finder anvendelse. De påtænkte foranstaltninger kræver ikke særlige forholdsregler mod svig. Foranstaltningernes opfølgning finder sted i nært samarbejde mellem medlemsstaterne, der er repræsenteret i Den Administrative Kommission og Det Tekniske Udvalg.

9. OPLYSNINGER OM COST/EFFECTIVENESS

9.1 Specifikke og kvantificerbare mål, målgrupper

- Specifikke mål: Tilknytning til hovedmålsætningen: information af offentligheden om fællesskabsbestemmelserne om koordinering af de sociale sikringsordninger. Støtte til medlemsstaternes kompetente institutioner med henblik på en forbedring af den elektroniske dataudveksling mellem de kompetente institutioner med det formål at fremskynde tilkendelsen af sociale ydelser til vandrende arbejdstagere. Udveksling af tjenestemænd mellem de kompetente institutioner er ligeledes omfattet.
- *Målgruppe: Der sondres eventuelt efter målsætninger; de endelige modtagere af EF-finansieringen og de benyttede formidlere angives. Europas borgere: hurtig tilkendelse af ydelser, når de har gjort brug af deres ret til fri bevægelighed. Kompetente institutioner: nedsættelse af driftsomkostninger og bedre anvendelse af EF-retten samt et middel til bekæmpelse af svig på tværs af grænserne.*

9.2 Begrundelse

- Behov for finansiel støtte fra Fællesskabet, navnlig under hensyntagen til subsidiaritetsprincippet: Koordineringen af de sociale sikringsordninger kan kun ske på fællesskabsniveau.

- Valg af støtteform
  - ◊ *fordele i forhold til alternative foranstaltninger (komparative fordele)*
  - ◊ *analyse af eventuelle tilsvarende foranstaltninger på fællesskabsniveau eller på nationalt niveau*
  - ◊ *afledte virkninger og forventet multiplikatoreffekt*
- Vigtigste usikkerhedsmomenter, som vil kunne påvirke de konkrete resultater af foranstaltningen.

9.3 Overvågning og evaluering af foranstaltningen

- Resultatindikatorer
  - ◊ *outputindikatorer (mål for gennemførte aktiviteter)*
  - ◊ *virkningsindikatorer for hver enkelt målsætning*
- Evalueringsmetoder og -hyppighed
- Vurdering af de opnåede resultater (såfremt en foranstaltning fortsættes eller forlænges). Foranstaltningerne opfølges i nært samarbejde med medlemmerne af Den Administrative Kommission og Det Tekniske Udvalg. Hver enkelt foranstaltning vil blive tilpasset de mål, som den har til formål at opfylde, og med en redegørelse for de midler, der gør det muligt at kontrollere, om målet er nået.

10. UDGIFTER TIL ADMINISTRATION (SEKTION III, DEL A I DET ALMINDELIGE BUDGET)

Denne del skal fremsendes samtidigt til GD XIX og GD IX; sidstnævnte generaldirektorat returnerer den derefter til GD XIX vedlagt en udtalelse.

De påkrævede administrative ressourcer vil blive mobiliseret i medfør af den årlige kommissionsbeslutning om ressourceallokering, hvori der tages særligt hensyn til personalebehov og til de ekstra beløb, der er bevilget af budgetmyndigheden.

10.1 Indvirkning på antallet af stillinger

Stillingsstype	Personale til forvaltning af foranstaltningen		Kilde		Varighed
	<u>Faste stillinger</u>	<u>Midlertidige stillinger</u>	Eksisterende ressourcer i de pågældende GD'er eller afdelinger	Yderligere ressourcer	Ubestemt
Tjenestemænd eller midlertidigt ansatte	A	7	1	8	
	B	2		2	
	C	5	1	6	
Andre ressourcer			2 (END)	2	
I alt		14	4	14	

Hvad angår de supplerende ressourcer angives, efter hvilken plan de skal stilles til rådighed.

10.2 Den samlede finansielle virkning af de menneskelige ressourcer

(ECU)

	Beløb	Beregningsmetode
Tjenestemænd	1728000	$16 * 108.000 = 1728000$
Midlertidigt ansatte		
Andre ressourcer (angiv budgetpost)	74000	$2 * 37000 = 74000$ på post A-7003 (END)
I alt	1802000	

10.3 Forøgelse af andre administrative udgifter som følge af foranstaltningen

(ECU)

Budgetpost (nr. og betegnelse)	Beløb	Beregningsmetode
A-7031, Møder i Den Administrative Kommission for Vandrende Arbejdstageres Sociale Sikring (CA.SS.TM.), Art. 56	48750	$650 \text{ ECU/person} * 15 \text{ eksperter pr. møde} * 5 \text{ møder pr. år} = 650 * 15 * 5 = 48750$
A-7031, Møder i Det Tekniske Udvalg for Databehandling, Art. 58	39000	$650 \text{ ECU/person} * 15 \text{ eksperter pr. møde} * 5 \text{ møder pr. år} = 650 * 15 * 5 = 39000$
I alt	87750	

Udgifter dækket af det pågældende generaldirektorats eksisterende ressourcer.

ISSN 0254-1459

KOM(98) 779 endelig udg.

DOKUMENTER

DA

05 04 10 06

Katalognummer : CB-CO-98-785-DA-C

Kontoret for De Europæiske Fællesskabers Officielle Publikationer

L-2985 Luxembourg